

Škofja Loka
dz 0
MOZAIK
2008

070.489(497.4Železniki)

120080260,4

COBISS c

KNJIŽNICA ŠKOFJA LOKA

OZAIK

4

ustvarjamo gibanje

KNJIŽNICA
IVANA TAVČARJA
ŠKOFJA LOKA

Iz vsebine:
Vodenje splošnega področja
Priprava projektov za prihodnost
Italijanski trg
Intervju: Roman Kejžar
PGD Železniki

KAZALO

BESEDA

UREDNIKA

Krepko smo že zakorakali v drugo polovico tega leta, ki bo zagotovo težavnejša od prve. Spoprijemamo se z zahtevnejšim gospodarskim obdobjem, ki ga lahko in tudi moramo sprejeti kot izziv. Pospešeno se pripravljamo na osvojitve perspektivnejših trgov, hkrati pa optimiziramo nabor izdelkov in na vseh področjih iščemo notranje rezerve. Te besede predsednice uprave pričajo o tem, da smo v glavnem že izkoristili dopuste in nam ostajajo na proste dneve le še lepi spomini. Temu smo tokrat v Mozaiku namenili največ prostora.

Štefan Bertoncej
Glavni urednik

Beseda urednika	2
Uvodnik	3
Ventilatorji	4
Italijanski trg	5
Ustvarjalnost	6
Priprava projektov za prihodnost	7
Nov izziv vodenja splošnega sektorja	8
Dobavitelji z vidika financ	9
Intervju: Andraž Rant	10
Nagradna akcija Poka – Yoke	11
Železniki po enem letu	12
Piknik Domel 2008	13
Potovanje po južni Srbiji	14
Inovativnost, izzivi in priložnosti	16
46. Čipkarski dnevi	17
Intervju: Roman Kežjar	18
PGD Železniki	20
Nogometni klub	22
Športno srečanje	23

Spominjamo se tudi lanskoletne vodne ujme, ki se je razvijala prav pred letom dni. Kljub tragediji se spominjamo in smo hvalžni slovenkam in slovencem, podjetjem in ustanovam, zlasti gasilcem, vojski prostovolcem in dobrotelnim organizacijam, karitasu, rdečemu križu in vsem, ki so nam v težkih trenutkih priskočili na pomoč. Veseli smo bili, da sta nas obiskala predsednik države in predsednik vlade ter ministri z obljubo, da nam bodo pomagali in obljubo so res držali. Prav v teh dneh pa smo prejeli od ministrstva za gospodarstvo še odločbo s katero nas seznanja, da je odobrena pomoč Domelu v višini 3,6 Mio Eur za odpravo posledic škode na strojih, zalogah in izpadu dohodka.

Te novice smo zelo veseli. Začuden pa smo sprejeli vest o tem, da Domel zapušča Darinka Šekli, ki je prav od začetkov izhajanja glasila našega podjetja stalno sodelovala v uredniškem odboru in je s svojim delom spodbujala sodelavce k pisanju in pripravi prispevkov. Njena ljubezn do pisane besede in čut odgovornosti za informiranost se preliva v njenih številnih, tudi strokovnih tekstih. V uredništvu se ji zahvaljujemo za celotno njeno delo in jo vabimo, da se kljub drugi zaposlitvi še vedno s kakšnim prispevkom ali člankom oglasi v Mozaiku. Prav tako ste vi spoštovani bralci vabljeni, da se nam pridružite s kakšno pobudo, vprašanjem, člankom ali pa predlogom, mnenjem ali z željo po sodelovanju pri urejanju glasila.

DOMEL®

Domel, proizvodnja elektromotorjev in gospodinjskih aparatov Železniki, d.d.
Otoki 21, 4228 Železniki, Slovenija, tel.: +386 4 51 17 100,
fax: +386 4 51 17 106, info@domel.com; www.domel.com

MOZAIK - brezplačno glasilo podjetja Domel d.d.
naslov uredništva: Glasilo Mozaik - Domel, Otoki 21, 4228 Železniki
tel.: 04 51 17 192, fax: 04 51 17 193; e-mail: stefan.bertoncelj@domel.si
Uredniški odbor: glavni in odgovorni urednik: Štefan Bertoncej;
Člani odbora: Tadeja Bergant, Anita Habjan, Danica Jelenc, Romana Lotrič,
Katarina Prezelj, Darinka Šekli, Aleksander Volf
Foto: Anita Habjan, Uroš Leban, Zorka Okiljevič, Damjan Demšar, Darko
Sintič, Metoda Kranjc, Romana Lotrič, Aleksander Volf, Adi Pegam, Martin
Pintar, Andrej Šuštar, foto arhiv;
grafično oblikovanje: Klemen Budna/GTO Košir; lektorica: Majda Tolar;
tisk: Tiskarna GTO Košir; Leto 2008, Številka 4; Letnik 28; Izvodov: 1600
Stališča avtorjev ne odražajo nujno stališč uredništva.

Na naslovnici: Domel se vrača v ustaljene tire
foto Anita Habjan

Jožica Rejec
Predsednica uprave

Dragi sodelavci in sodelavke, zaključili smo z dopusti, se odpočili, pospremili otroke v šolske klopi in se posvetili delovnim izzivom. Jesen bo v Domelu še posebno usmerjena v inovacije in druge oblike izboljšav, racionalizacij in sprememb. Temu je posvečen tudi del septembrske številke Domelovega glasila.

V prvi polovici smo ustvarili 41,2 mio € prihodkov, kar je v primerjavi z lanskim letom 98,8 odstotkov. Dobiček od poslovanja znaša 89.000 €, kar je v okviru 20 odstotnega načrtovanega dobička. Tržne aktivnosti so bile usmerjene v obstoječe in nove trge ter nove programe. Svetovni trendi na osnovnem programu kažejo umirjanje rasti, tržni delež v Evropi presega 60 odstotkov in ne pričakujemo povečanj. Spomladi se je skokovito povečala cena jekel, ki smo jo v večjem delu z uspešnimi pogajanjmi uspeli prenesti na kupce. Na ameriškem trgu je naša konkurenčnost zaradi razmerja \$/€ močno padla, zato smo se prisiljeni usmerjati na druge trge. Največja rast prodaje je bila na programu motorjev in komponent.

Na novih programih potekajo intenzivni razvojni projekti EC motorjev za ventilatorje. V pripravi je podpis pogodbe s svetovno znanim proizvajalcem AHU naprav za prezračevanje. Proizvodnja EC motorjev je stekla v novih prostorih. Stekla je tudi poskusna proizvodnja motorjev za avtomobilski program na doma zgrajeni montažni liniji.

V drugem polletju bodo tržne razmere in razmere na področju surovin še bolj zaostrene, zato smo se v soglasju z nadzornim svetom odločili za sanacijski program, ki zajema vsa področja in potenciale za racionalizacijo in spremembe.

Gospa Valentina Nastran je v juliju postala nova članica nadzornega sveta Domela.

V avgustu smo dobili odobren raziskovalni projekt iz evropskih sredstev, katerega nosilec je Kolektor, sodeluje pa več slovenskih podjetij, med njimi tudi Domel in Tehnica, ki izdelujejo materiale in motorje. Domel sodeluje z raziskavami in pripravo proizvodnje EC motorjev. Konzorcijsko pogodbo smo vsi partnerji podpisali 22. avgusta.

Domelova vloga za pomoč večjim podjetjem, ki so bila prizadeta v lanskih poplavah 18. septembra, je odobrena.

VENTILATORJI

Tadeja Bergant

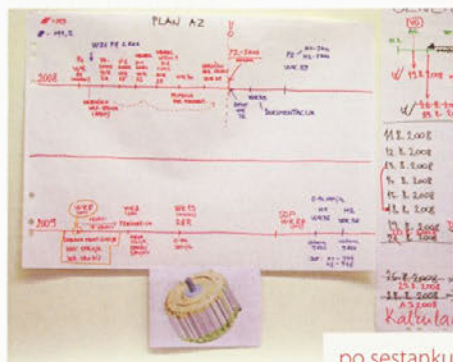
V prvi številki Mozaika v letošnjem letu je bil objavljen članek avtorice Karmen Nastran z naslovom Nova priložnost za EC motorje.

V njem je bil nazorno prikazan razmah ventilatorske industrije in s tem priložnost za Domel, da izkoristi ta razmah in zgrabi priložnost za vpeljavo programa EC motorjev.

V tem istem članku je bilo tudi omenjeno, da se pričakuje vrnjen obisk s strani velikega švedskega proizvajalca klimatskih naprav. In prav je, da kot vodja projekta napišem kaj o dogajanjih po tem obisku.

S strani uprave je bil odobren projekt AZ motorja – EC motor z zunanjim rotorjem. To pomeni, da se gre v posel z velikim kupcem in da so zadaj velika naročila, ki pomenijo serijsko proizvodnjo ventilatorskih motorjev.

Ta kupec pa ni edini kupec, ki želi naročiti tovrstne motorje v večjih količinah – veliki nemški kupec je že poslal prva naročila - pa še se pojavljajo priložnosti. Hura za Domel!

po sestanku

Projekt AZ motor je nekako vodilni projekt, preko katerega se ta program vpeljuje v siceršnje dejavnost Domela. In to ni tako enostavno, kot se morda sliši. Gre za osvajanje novih tehnologij, postavitev novih linij, zaposlitev novega kadra (prezaposlitev obstoječega, kateremu se je obseg dela zmanjšal oz. njihovo dosedanje delo ne prinaša več dodane vrednosti), kar je še poseben izziv.

Na projektu dela kar močna ekipa, ki se sestaja redno enkrat tedensko – vsi skupaj - in potem še po posameznih skupinah večkrat v tednu. Nastajajo nove konstrukcijske rešitve, ki vodijo k razvoju novih tehnoloških rešitev. Zanimivo je to, da ena dobra rešitev lahko pomaga kateremu koli motorju iz programa EC motorjev.

Vsi se učimo in si izmenjujemo informacije ter s tem prelivamo znanje in izkušnje. In pri takem projektu se vidi, kako pomembno je sodelovanje vseh služb, kajti če en člen v verigi zataji, to pomeni najmanj en teden zamude, da spet pride v tek z dogajanjem.

rezultat konstrukterjevega dela

Rezultat konkretno tega projekta bo 6 tipov motorjev (trije različni rezi) prevzetih v serijsko proizvodnjo. Skoraj enake motorje (ne vseh šest) bo kupoval drug kupec, tako da rešujemo dva projekta naenkrat. Trenutno je postavljena konstrukcija za en tip motorja, dva pa sta tik pred tem, da bo konstrukcija postavljena in bodo narejeni prototipi, kar pomeni, da smo na sredini projekta (kar se konstrukcije motorja tiče). Vzoredno s tem se postavlja tehnologija (vrstni red operacij, način izvedbe operacije, iščejo se kakovostnejše rešitve, drugačni materiali, novi dobavitelji in tem alternativni dobavitelji...) in se planira kader (tako v proizvodnji za samo operativno izvedbo kot tudi podporne službe: tehnolog, kakovostnik...). Za tak obseg proizvodnje je potrebno planirati prostor – kje bodo stale linije, upoštevati je potrebno logistiko – motorji so veliki, kako čim racionalneje skladiščiti tako material kot same izdelke... Vse to je potrebno premlevati in za vse te »izzive« (to je najmodernejšo poimenovanje problema) se iščejo rešitve. Upoštevati je potrebno organizacijo kot celoto, pri čemer je potrebno grupirati zadeve iz istega programa čim bolj skupaj (poleg »ventilatorskih novosti« se tudi na manjših rezih pojavljajo naročila, generatorji...), zato se ni enostavno odločiti, kje bi proizvodnja na tem programu lahko bila.

Verjamemo pa, da je v projekt vključen povsod ravno tisti, ki je kompetenten za tako odločanje, in da bomo našli rešitev, ki bo najboljša.

Na začetku je bilo jabolko precej kislo, vendar bolj kot ga grizemo, slajše se nam zdi.

Zanimivo je, da smo se vsi, ki delamo na tem projektu, morali kar malo prisiliti k delu, da je prišlo do sestave prvih prototipov. Tako smo tudi prispevali k temu, da so stvari tekle (veliko je bilo opazk in pripomb v smislu: »Iz tega itak ne bo nič, to je brez zveze razmišljati, ker ne bo nikoli tako...« in podobno – potem pa se je vnema kar malo povečala in večja kot je seznanjenost s samim projektom in stanjem, bolj kot ljudje spoznavajo bistvo projekta, z večjim zanimanjem se pristopa k projektu, ker se začneja verjeti vanj in prav je tako. Poplačan je trud in »kapo dol vsem«, ki so do sedaj pripomogli, da smo tukaj, kot smo. Vsak je dal nekaj – četudi marsikdo ni znal strokovno pomagati, je bil pripravljen z dobro voljo za nekaj poprijeti – tudi to šteje.

Prepričana sem, da bodo še zapleti, ampak jih bomo reševali sproti in skupaj in dosegli bomo zaključek projekta v okvirih »svetega projektnega trikotnika« (čas, stroški, kakovost).

Domel si zasluži novo priložnost in če kje, tukaj velja rek Miguela de Cervantesa: »Biti pripravljen pomeni že na pol zmagati.«

Odločili smo se, da gremo zmagi naproti.

sestavljanje prototipov

sestavljanje vzorcev

AZ motor

ITALIJANSKI

TRG

Moje ime je Daniele Della Rocca. Sem Italijan in imam od leta 2004 priložnost delati v Domelu. Nisem novinec na vašem področju, saj sem že delal z nekaterimi drugimi proizvajalci električnih motorjev. Živim in delam v Milanu, najbolj evropskem in industrijskem mestu v Italiji. Ukvarjam se s prodajo, predvsem za območje Italije.

Daniele Della Rocca

beneška maska

Povedati vam moram, da so moje področje predvsem sesalne enote, tako v komercialno-industrijskem območju kot za domači trg. Večina naših kupcev se nahaja v severnem delu, nekateri pa tudi v osrednje-severnem delu države, kar je tipično za italijansko industrijo. Čeprav sta turizem in kmetijstvo

dobro razvita tudi na severu, je od njiju odvisen predvsem jug države. Ponosni smo na to, da je mogoče v naši državi tudi v majhnih in nepomembnih krajih najti mnogo sledi naše nekdanje veličine in civilizacije. V majhni gorski vasici, kjer je moja tašča preživljala dopust, tako na primer stojijo kamnita cerkev iz 11. stoletja ter palača in cerkev iz 12. stoletja. Vsi tudi poznajo naša umetniška mesta, kot so Benetke, Rim in Firence, toda celo v manjših in manj znanih mestih, kot sta npr. Verona in Treviso, lahko odkrijete zanimivosti, ki jih je vredno videti.

To je zaradi ugodne lege naše države, ki je potopljena v Sredozemsko morje, z Alpami pa priključena k Evropi. Mnogo tujcev je tu odkrilo ugodne pogoje za življenje. Imamo zmerno podnebje, kar nam pomaga pri kmetijstvu, turizmu in se izraža v življenjskem slogu. Imamo čudovite obmorske, gorske in podeželske kraje ter prekrasne otoke, kjer narava ustvarja edinstvene pokrajine. Gospodarski položaj države je tak, da smo člani skupine G8, vendar moramo paziti, ker bi se naš položaj lahko kaj hitro spremenil. Druge

Pisa

Benetke

države pritiskajo na nas, zato moramo narediti veliko, da ohranimo naš položaj. Tudi organiziran kriminal in ilegalno priseljevanje, ki sta značilna predvsem (vendar ne samo) za jug, predstavljata delikaten problem. Korupcija, birokracija in neučinkovita država nam tudi povzročajo težave. V zadnjih 15 letih smo poskušali precej spremeniti politično orientacijo, toda v tem trenutku od tega nismo imeli prednosti. Kot Evropejec menim, da moramo verjeti v Evropo, ki bo prednost vsake evropske države. Ne glede na omenjene probleme pa rad živim v Italiji (veliko sem potoval) in na našem čudovitem planetu. Upam, da ga bomo kmalu prenehali uničevati. Izkoristil bi priložnost in se vsem zahvalil za prijateljsko in profesionalno sodelovanje, ki nam daje vedno boljše rezultate.

Benetke

USTVARJALNOST

DOMELOVA NAJVEČJA VREDNOTA?

Andrej Šuštar

Pred leti je bil v nekem časopisu v rubriki Verjeli ali ne objavljen sestavek z naslednjim primerom: Palica iz surovega železa je vredna 5 dolarjev; če iz nje skujete podkve, se vrednost železa povzpne na deset dolarjev in pol; če železo uporabite za izdelavo šivank, postane vredno že 3285 dolarjev; če pa daste iz istega kosa železa izdelati vzmeti za ure, so le-te vredne celih 250.000 dolarjev.

Torej: razlika med petimi dolarji in četrtr milijona dolarjev je ustvarjalnost.

Ustvarjalnost je vrednota, ki smo jo v Domelu pred dvema letoma napisali na prvo mesto med desetimi vrednotami v naših temeljnih načelih. Danes se za trenutek ustavimo in se vprašajmo, kako to uresničujemo. Ali smo ustvarjalni? V kolikšni meri smo omenjeno vrednoto vzeli za svojo, koliko jo živimo, nas usmerja pri naših aktivnostih, na katerem koli delovnem mestu. Kaj ustvarjalnost sploh pomeni, kaj pomeni za nas, zaposlene v Domelu?

V poslovniku vodenja podjetja Domel je vrednota ustvarjalnosti navedena takole:

Delo v Domelu nam je izziv za profesionalno in osebno rast, kjer z nenehnim učenjem in osebnim razvojem postavljamo temelje za večjo ustvarjalnost. Vzamemo si čas za razmišljanje, inovativno delovanje in spodbujamo nove ideje ter dobre nagradimo. Neprestano izboljšujemo načine in rezultate dela.

Torej, glede na zgornjo definicijo se lahko še bolj konkretno vprašamo: »Ali nam je osebna in profesionalna rast izziv? Ali se stalno izobražujemo? Ali si upam na glas povedati svoje ideje? Koliko predlogov za izboljšave sem prijavil na SORO v zadnjem letu? Ali razmišljam, kako bi lahko svoje delo izvajal učinkoviteje? Ustvarjalnost zaznamo, razvijamo, podpiramo? Ali je ustvarjalnost temeljna vrednota vseh zaposlenih od predsednice uprave do delavca za strojem? Ali vodstvo podpira in ustrezno nagraduje inovativnost? Ali je inovativnost vpeta v vse poslovne procese? Ali spodbujamo nove ideje, ali se bojimo njihovih sprememb? In še bi lahko naštevali.«

Zelo zanimiva in po svoje nenavadna je misel dr. Antona Trstenjaka: »Bistvo ustvarjalnosti se izkaže v odkrivanju novih problemov in ne šele v njihovem reševanju.« Ne zveni najbolj optimistično, razkriva pa resnico, ki razloži toliko strahov in pomislekov nekaterih do novih idej, do kreativnih sodelavcev, ki stalno iščejo

izboljšave, do inovatorjev, ki so včasih celo razglašeni za komplikatorje ali svojeglave neposlušneže, da ne rečem čudake. Sadovi ustvarjalnosti se mogoče ne pokažejo v hipu. Edison je naredil na tisoče neuspešnih poizkusov, preden je odkril pravo rešitev za žarnico. Okolica se mu je posmehovala v času neuspehov, za ure in ure brezplodnega dela v laboratoriju, ampak vztrajnost in vera v uspeh sta ga pripeljala do veličastnega izuma, ki je korenito spremenil življenja ljudi na bolje. Niso vse ideje dobre, ampak če ni nobene ideje, tudi dobrih ne more biti. Brez novih idej, rešitev pa ni napredka, ni razvoja.

Vsak nov izdelek, orodje ali montažna linija zahteva veliko ustvarjalnosti konstrukterja, tehnologa in vseh ostalih strokovnjakov, ki sodelujejo v projektu.

Smo v Domelu res ustvarjalni? Odgovor na to vprašanje se nam ponuja, če pogledamo množico motorjev na vzorčenju, število konstrukcijskih sprememb, kilometre poslovnih poti, dinamike, ki se dogaja v proizvodnem procesu z novimi linijami in stroji in njihovimi nadgradnjami, če pogledamo število sestankov, novosti, ki se odvijajo po posameznih procesih. Vse to potrjuje, da nam ustvarjalnost ni tuja. Lahko rečemo, da osnovni pomen poslanstva »ustvarjamo gibanje« dobro uresničujemo. Če smo že pri vprašanjih, se tudi na tem mestu lahko vprašamo, ali je to gibanje pravo, je učinkovito? Ali prinaša prave rezultate, ali smo na trgu uspešni?

In če se dotaknemo še Domelove vizije: biti globalni razvojni dobavitelj, spoznamo, da je ravno to ključ za ustvarjalnost. Kupcem moramo ponujati nove in nove rešitve, stalne izboljšave in razvijati ideje, ki se rojevajo nam, kupcem, drugim partnerjem ali komu tretjemu. Ne sledimo, ampak ustvarjamo nove izdelke. To smo dokazali z inovativnimi rešitvami pri sesalnih enotah. S to zavestjo pogumno stopamo tudi na za nas neznana področja, kot so recimo gorivne celice, kjer vidimo velik izziv in priložnost.

Ustvarjalnost ni dar, ki je dan samo redkim izbrancem, ampak je v določenem obsegu in obliki vsajen v vsakega od nas. Ključ ustvarjalnosti ni omejen le na področje umetnosti in kulture, se pravi na pisatelje, slikarje, oblikovalce, fotografe. Seže precej dlje in globlje, slišijo ga ušesa slehernega poklica. In če gledamo v Domelu: ustvarjalnost ni samo vrednota, ki je pomembna v razvojnem področju, kjer se kreirajo novi proizvodi, temveč povsod drugje. Saj so povsod potenciali za izboljšave, vsak nosi ideje o spremembi na pozitivno. Zdi se, da ni meja, meje si postavljamo ponavadi sami. Pravijo, da se najboljše rešitve rodijo v trenutku, ko si človek upa pogledati drugače. Ideje se ne smejo zavirati, temveč jih je treba spodbujati.

USTVARJALNO MIŠLJENJE

V klasičnem izobraževalnem procesu je velik poudarek na spoznavanju in utrjevanju veščin analiziranja, logičnega razmišljanja in argumentiranja. Šola nas je naučila, da iščemo in sprejemamo le tisto, kar je logično »pravilno« in zavračamo, kar je »nepravilno«. Govorimo o analitičnem razmišljanju, ki ga pripisujemo levi polovici možganov.

Seveda obstaja še drug način razmišljanja, ki je mnogo bolj svoboden. Pri tem načinu razmišljanja obstoječe meje pomenijo dodaten izziv za iskanje novih poti. Katere možne rešitve problema še obstajajo? To je vprašanje, s katerim se ukvarja ustvarjalno mišljenje. Pripisujemo ga desni polovici možganov.

PRIPRAVA

PROJEKTOV ZA PRIHODNOST

Najbolj ustvarjalni so otroci. Ker nimajo predsodkov in strahov. Ker si upajo postavljati neumna vprašanja. Ker so radovedni s tisoč zakaji na dan.

Ustvarjalnost je prav gotovo že kar nekaj časa gonilna sila gospodarske rasti in razvoja.

Ustvarjalnost ni otipljivo premoženje, kot so viri rudnin, ki jih lahko shranite ali pa jih osvajate. Ne more se kupiti niti prodajati. O ustvarjalnosti moramo začeti razmišljati kot o skupni dobrini, podobno kot o svobodi ali varnosti. To je nekaj bistvenega, ker pripada vsem nam, vedno se mora hraniti, obnavljati in vzdrževati, sicer bo ušla.

Andrej Dobrovoljc v enem izmed njegovih člankov opredeljuje ustvarjalnost na tri različne načine, in sicer kot:

- sposobnost izmisliti si nekaj novega (ne nekaj povsem novega iz nič, ampak narediti naslednji korak z uporabo obstoječih idej),
- odnos ali naravnost do sprememb in novosti (pripravljenost igrati se z idejami in možnostmi),
- proces stalnega izboljševanja idej in rešitev (zelo redko pridemo do genialne rešitve v enem samem koraku).

Za ustvarjalnega posameznika je vsak problem priložnost! V problemu ne vidi težave, temveč izziv.

Pa si pogledjmo še nekaj izgovorov zaviralcev ustvarjalnosti: »To ni rešljivo.« »Nisem ustvarjalen.« »To je otročje.« »Kaj bodo pa ljudje rekli?« »Kaj če mi spodleti?« »Najboljše rešitve so že iznašli.« »Ideje imaš ali je nimaš! Nič ne pomaga.«

Ustvarjalni lahko postane vsakdo. Biti ustvarjalni pomeni spoznavati, izzivati, ustvarjati in sprejemati nenavadne miselne povezave. Tako kot naše telo za dobro počutje potrebuje redno fizično aktivnost, lahko postanemo ustvarjalni le z rednim treningom. Zato razvijajmo in negujmo svoje ustvarjalne sposobnosti, da se bomo laže in uspešneje spopadali z vsakdanjimi težavami in pri tem občutili zadovoljstvo. V pomoč so nam lahko različne tehnike ustvarjalnega razmišljanja, kot so možganska nevihta, zapisovanje idej, metoda šestih klobukov. Čim večkrat skočimo tudi v SORO, kjer so doma vredci idej, ki vas dvignejo in nagradijo za naš ustvarjalni prispevek Domelu. Naj bomo čimbolj ustvarjalni v vsem, kar počnemo.

Viri: <http://www.inovativnost.net/>; <http://www.creatoor.com/clanki/245>; <http://www.ustvarjalnost.net/>

Ključna usmeritev razvojnega področja je poleg razvoja novih izdelkov in storitev predvsem skrb za ključna znanja in kompetence ter neprekinjena rast. Ključne kompetence podjetje Domel razvija na osnovi izkušenj in znanj pridobljenih s preteklimi razvojnimi projekti in raziskavami na področju razvoja in proizvodnje sesalnih enot in elektromotornih pogonov. Globalne spremembe in posledično pomanjkanje energije nas po eni strani sili v uvajanje energetske zelo učinkovitih naprav, kot so na primer centralni klimatski sistemi, po drugi strani pa v razvoj novih naprav za pridobivanje električne energije, kot so na primer gorivne celice.

Matjaž Čemažar

DOMEL®

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski socialni sklad

Podpisniki pogodb

Eden od ključnih elementov omenjenih sistemov so elektromotorji z nadgradnjami, ki zagotavljajo ustrezen pretok fluidov. Pri tem so zaradi energetske učinkovitosti teh sistemov zahtevani izjemno visoki izkoristki, visoka stopnja robustnosti in zanesljivo vodenje pogona. Zahtevam po dobrih izkoristkih in širokem razponu hitrosti je mogoče zadostiti z uporabo elektronsko komutiranih motorjev, zahtevam po robustnosti pa z izvedbo brezsenzorskih sistemov.

V pomladanskih mesecih je Domel skupaj s prijaviteljem Kolektor Group pripravil projekt z naslovom »Razvoj naprednih plastomagnetnih kompozitnih materialov in tehnologij za energetske učinkovite pogonske sisteme«. Strateški cilj projekta je razviti nove kompetence na področju razvoja in uporabe naprednih materialov in tehnologij za učinkovite pogonske sisteme, ki nam bodo v prihodnosti omogočile trženje tako komponent kakor tudi končnih produktov z visoko dodano vrednostjo. Vloge v projektu so razdeljene glede na poslovne interese, pri čemer se je Kolektor Magma usmeril v razvoj novih magnetnih materialov, Kolektor Group pa na razvoj tehnologij za izdelavo rotorjev in elektrone. V skladu z Domelovo strategijo so v projektu zastopani interesi na področju razvoja EC motorjev z zunanjim tekačem, razvoja tehnologij pakiranja, zalivanja in navijanja statorskih jeder, izdelave rotorjev in sestave motorjev. Zajeti so tudi naši interesi na področju razvoja elektronike in razvoja sistemov za vodenje elektromotorjev.

Projekt je bil v okviru razpisa Razvojno investicijskih projektov, ki jih delno financira Evropska unija, izvaja pa Tehnološka Agencija Slovenije, potrjen. Izmed 34 vloženih projektov so bili izbrani le 4 projekti, kar priča o zahtevnosti razpisa oziroma dobri pripravljenosti projekta. Domel iz naslova sofinanciranja investicij in stroškov razvoja v prihodnjih 3 letih lahko pričakuje preko 1,2 mio EUR.

Vzporedno s pripravo zgoraj omenjenega projekta, potekajo tudi priprave na ustanovitev Razvojnega centra za vodikove tehnologije, pri čemer smo pridobili za uresničitev naših idej kar nekaj slovenskih institucij in podjetij. V septembru je predvidena ustanovitev centra, v nadaljevanju pa so predvidene tudi prve konkretne aktivnosti.

Razvojni center za vodikove tehnologije je osrednji povezovalni člen slovenske industrije z razvojno-raziskovalno sfero na področju gorivnih celic in vodikove tehnologije, ki skrbi za razvoj in krepitev strateških kompetenc slovenskega gospodarstva in znanosti.

Usmeritev v vodikove tehnologije je podprta z dejstvom, da je vodik ne le najbolj čist ampak tudi najučinkovitejši nosilec energije, zato bo le-ta nedvomno prevladal v energetski strukturi nad fosilnimi gorivi najkasneje po letu 2050. Prehod na vodik je lahko zvezen, saj že z reformiranjem iz fosilnih goriv bistveno izboljšamo izkoristek in zmanjšamo vplive na okolje, s pridobivanjem vodika iz obnovljivih virov pa zagotovimo energetske neodvisnost.

V področju razvoja pa poleg omenjenih projektov poteka kopica razvojnih projektov, tako s področja naše osnovne dejavnosti iz glavnega programa kakor tudi s področja novih programov predvsem EC motorjev za klimatizacijo, vrtno opremo in avtoindustrijo, za katere je razvojno investicijski projekt izjemnega pomena.

NOV IZZIV

IZOBRAŽEVANJE VODENJE SPLOŠNEGA PODROČJA

Aleš Markelj

S prvim junijem letošnjega leta sem bil imenovan za direktorja splošnega področja. Od takrat so minili že trije meseci, zato bom v nadaljevanju poskušal strniti prve vtise. Zaenkrat kar gre. Čeprav moram priznati, da se v teh prvih mesecih še nisem v celoti seznanil z vsemi posameznimi aktivnostmi in podrobnostmi. Kljub temu verjamem, da lahko s svojimi sodelavci v splošnem področju, kjer je akumuliranega veliko znanja, volje in pripravljenosti za delo, kjer se prepleta kombinacija izkušenosti in mladosti, nadaljujemo z obstoječo dobro prakso; tista področja, ki pa zaenkrat nekoliko šepajo, pa dvignemo na višji nivo.

V nadaljevanju bi predstavil, katere službe delujejo v okviru splošnega področja ter naše glavne usmeritve in naloge, ki so pred nami.

Oddelek informatike je najštevilčnejši oddelek znotraj splošnega področja. Poleg vsakodnevnega zagotavljanja delovanja in posodabljanja vseh raznorodnih računalniških sistemov so naše prioritete povečanje izkoriščenosti programske opreme SAP, elektronsko obvladovanje dokumentov ter povečanje varnosti in zanesljivosti poslovanja informatike.

Drugi oddelek po številu zaposlenih je služba varstva pri delu in splošno gospodarske službe. Na tem področju se trudimo za vzpostavitev pogojev za varno in zdravju prijazno delovno okolje ter zmanjšanje števila nesreč pri delu. Naš cilj je, da bi postali še bolj okolju prijazno podjetje. Zaradi stalnega naraščanja cen vseh vrst surovin in energije, se vedno bolj zavzemamo za vzpostavitev energetskega managementa, s katerim želimo izvajati boljši nadzor nad porabo energentov in posledično zmanjšati porabo le-teh.

računalniški center

Sledi kadrovski oddelek. Poleg stalnega zagotavljanja ustreznih kadrovskega resursov skrbimo tudi za zagotavljanje prihodnosti na področju kadrovanja (identifikacija ključnih kadrov, izdelava nasledstvene piramide, izgradnja ustreznega sistema napredovanja). Veliko aktivnosti se izvaja tudi na področju zniževanja deleža bolniških izostankov ter dvigu izobrazbene strukture zaposlenih (notranje in zunanje izobraževanje).

računalniški center

V splošno področje spada tudi služba za vodenje sistema, organiziranje in nagajevanje. Glavne aktivnosti na tem segmentu potekajo v smeri izboljšanja procesov, optimizacije organizacijskih predpisov, uvajanja sistema stalnih izboljšav ter izboljšanje obstoječega sistema nagajevanja zaposlenih.

Z moje strani nameravam predvsem spodbujati samostojno delo posameznih vodij in služb znotraj področja, zagotavljati pogoje za izvedbo zastavljenih projektov ter skrbeti za koordinacijo z upravo in ostalimi področji ter poslovnimi enotami v podjetju. Ker sem po stroki ekonomist, bom poskušal tudi

znotraj splošnega področja stremeti k še boljši stroškovni učinkovitosti. Tako kot vse režijske službe v podjetju bomo tudi znotraj splošnega področja morali napraviti analizo opravil in po potrebi izločiti tista dela, ki morda ne prinašajo nobene dodane vrednosti.

Želim si in odgovoren sem, da bodo ostale službe in oddelki znotraj podjetja zadovoljni z našim delom in dobili od nas tiste storitve, ki si jih želijo in jih pričakujejo. Na drugi strani pa bi rad, da bi vsi zaposleni v Domelu pri nas naleteli na spoštljiv in korekten odnos tudi kot posamezniki, vsak pač s svojimi značilnostmi in posebnostmi.

kadrovski oddelek

DOBAVITELJI Z VIDIKA FINANC

Danica Jelenc

Na zadnjem sestanku uredniškega odbora mi je glavni urednik dal precej neprijetno nalogo.

»Napiši nekaj o dobaviteljih v povezavi s financami,« mi je predlagal.

»Hm, to pa ne bo ravno lahko,« si mislim, »a se bom skušala potruditi.«

Naj o dobaviteljih napišem najprej nekaj na splošno. V slovarju slovenskega knjižnega jezika pod besedo dobavitelj najdemo sledeči zapis:

Dobavitelj je tisti, ki opravlja dobavo.

To je suhoparna razlaga, vendar mislim, da je razumljiva vsakomur izmed nas. V naši firmi se z dobavitelji ukvarjajo v nabavni službi. Ta služba na osnovi raziskave nabavnega trga, presoj in ocenjevanja izbere dobavitelja. Od izbranega dobavitelja se pričakuje, da bo sposoben zagotoviti takšen nivo kakovosti, rok dobave in ceno svojih izdelkov, da bo naša firma lahko uspešno poslovala.

Po vseh postopkih, ki jih ima opisane nabavna služba v organizacijskem predpisu, se izbere dobavitelj za določeno vrsto materiala, blaga ali storitve. Med vsemi podatki, o katerih se morata dogovoriti, sta za finančno službo najbolj pomembna dva: cena in plačilni pogoji.

Pot računa, ki ga nam izstavi dobavitelj, poteka preko nabave v finančno službo. Ta pot je precej dolga in nemalokrat tudi zapletena.

Fakturo je treba opremiti z vsemi predpisanimi dokumenti, da jo finančna služba lahko knjiži. Ko je faktura knjižena, se prične sodelovanje med dobaviteljem in finančno službo. To sodelovanje lahko poteka brez zapletov. To se dogaja takrat, ko firma posluje dobro in nimamo problemov z likvidnostjo. Takrat se računi dobaviteljem plačujejo na datum zapadlosti. Ko je račun plačan, je posel zaključen.

Kadar nekemu podjetju posli ne gredo čisto po načrtih in se pojavi problem pomanjkanja denarja, je zgodba z dobavitelji precej bolj zapletena. Razlogov za pomanjkanje denarja je več.

Lahko se zgodi, da podjetje ni pravočasno dobilo plačil od svojih kupcev, zato prične primanjkovati likvidnih sredstev. Možno je tudi, da niso usklajeni plačilni pogoji kupcev in dobaviteljev. Če je problem v tem, se morata prodaja in nabava uskladiti glede plačilnih pogojev ali pa mora finančna služba preskrbeti premostitveni likvidnosti kredit. Tak problem nastane enkrat in se relativno lahko reši.

Do večjih problemov pa pride, če podjetje ustvari previsoke zaloge. V tem primeru pride do zalaganja sredstev, saj podjetje material mora plačati, terjatev do kupcev pa še ne izkazuje. Zato je v današnjem času tako pomembno, da je v vsakem podjetju čim manj zalog in da se čim bolj dobavlja na tako imenovano »just in time« dobavo.

To so glavni vzroki za kratkoročno primanjkovanje denarja. Seveda prihaja še do večjih problemov, če podjetje dela z izgubo.

Kmets	Referenca	St	Štev. dok.	Stanj	Datum dok.	Znesek v EUR	Znesek v EUR	Znesek v EUR	Gl. knjiga	POSTAVKA	TURK
11506	A 406024943	2506425	KR	22.05.2008	20.08.2008	22.047,26	22.047,26	220000	590300		
11506	A 406024969	2506464	KR	23.05.2008	21.08.2008	22.835,23	22.835,23	220000	590300		
11506	A 406024962	2506468	KR	23.05.2008	21.08.2008	23.679,42	23.679,42	220000	590300		
11506	A 406025311	2507018	KR	04.06.2008	02.09.2008	7.584,14	7.584,14	220000	590300		
11506	A 406025325	2507019	KR	04.06.2008	02.09.2008	22.460,18	22.460,18	220000	590300		
11506	A 406025313	2507021	KR	04.06.2008	02.09.2008	2.253,98	2.253,98	220000	590300		
11506	A 406025312	2507022	KR	04.06.2008	02.09.2008	14.327,89	14.327,89	220000	590300		
11506	A 406025295	2507041	KR	03.06.2008	01.09.2008	22.331,42	22.331,42	220000	590300		
11506	A 406025299	2507042	KR	03.06.2008	01.09.2008	23.387,32	23.387,32	220000	590300		
11506	A 406025275	2507045	KR	02.06.2008	31.08.2008	17.373,69	17.373,69	220000	590300		
11506	A 406025365	2507049	KR	02.06.2008	31.08.2008	25.481,64	25.481,64	220000	590300		
11506	A 406025364	2507133	KR	05.06.2008	03.09.2008	13.764,31	13.764,31	220000	590300		
11506	A 406025349	2507134	KR	05.06.2008	03.09.2008	22.627,13	22.627,13	220000	590300		
11506	A 406025373	2507237	KR	06.06.2008	04.09.2008	23.823,39	23.823,39	220000	590300		
11506	A 406025390	2507238	KR	06.06.2008	04.09.2008	21.975,34	21.975,34	220000	590300		
11506	A 406025404	2507307	KR	09.06.2008	07.09.2008	23.602,07	23.602,07	220000	590300		
11506	A 406025398	2507306	KR	09.06.2008	07.09.2008	21.900,66	21.900,66	220000	590300		
11014	2008/3052	2507783	KR	17.06.2008	11.09.2008	1.900,80	1.900,80	220000	590300		
11014	2008/3123	2507998	KR	19.06.2008	15.09.2008	1.911,00	1.911,00	220000	590300		
11014	2008/3148	2507991	KR	19.06.2008	16.09.2008	569,84	569,84	220000	590300		
11014	2008/3179	2507992	KR	20.06.2008	17.09.2008	206,30	206,30	220000	590300		
11014	2008/3259	2508174	KR	26.06.2008	22.09.2008	2.486,76	2.486,76	220000	590300		
11014	2008/3473	2508763	KR	08.07.2008	05.10.2008	1.061,80	1.061,80	220000	590300		
11014	2008/3633	2509046	KR	16.07.2008	12.10.2008	223,20	223,20	220000	590300		
11014	2008/3640	2509189	KR	17.07.2008	14.10.2008	2.139,12	2.139,12	220000	590300		
11014	2008/4105	2510148	KR	13.08.2008	10.11.2008	2.176,25	2.176,25	220000	590300		
11014	2008/4116	2510149	KR	14.08.2008	11.11.2008	900,90	900,90	220000	590300		
11014	2008/4206	2510532	KR	26.08.2008	23.11.2008	2.358,72	2.358,72	220000	590300		
11014	2008/4308	2510780	KR	28.08.2008	24.11.2008	5.095,92	5.095,92	220000	590300		
11019	0011963	2510856	KR	28.09.2008	28.09.2008	171,24	171,24	220000	590300		L/R
11019	0011990	2510820	KR	08.08.2008	18.09.2008	350,88	350,88	220000	590300		
11051	00127-2008	2507636	KR	15.06.2008	13.09.2008	5.457,60	5.457,60	220000	590300		
11051	00128-2008	2507998	KR	20.06.2008	18.09.2008	5.140,80	5.140,80	220000	590300		
11051	00133-2008	2508197	KR	26.06.2008	24.09.2008	2.164,40	2.164,40	220000	590300		
11051	00137-2008	2508621	KR	05.07.2008	03.10.2008	3.230,40	3.230,40	220000	590300		
11051	00143-2008	2508989	KR	13.07.2008	11.10.2008	6.439,60	6.439,60	220000	590300		
11051	00153-2008	2509942	KR	20.07.2008	18.10.2008	5.286,80	5.286,80	220000	590300		
11051	00155-2008	2509942	KR	25.07.2008	23.10.2008	6.681,60	6.681,60	220000	160000		
11051	00159-2008	2510191	KR	14.09.2008	12.11.2008	8.769,60	8.769,60	220000	590300		

Primanjkljaj denarja se lahko – čeprav je to v nasprotju z dobro poslovno prakso – prenese na dobavitelje, in sicer tako, da se zamuja pri plačilih obveznosti. To je v zadnjih letih v Sloveniji postala kar preveč ustaljena praksa. Zaradi nerednega poravnavanja obveznosti se prav hitro ustvari veriga neplačevanj, ki se širi iz podjetja na podjetje. Vse te probleme naj bi rešil Zakon o finančnem poslovanju, vendar se ta zakon zaenkrat v praksi še premalo izvaja. Očitno so kazni za neizpolnitev preizkve, da o odzivu sodišč sploh ne spregovorim.

Dobavitelji imajo v primeru zamude s plačilom pravico zaračunati zakonsko predpisane zamudne obresti. Če obveznost kljub temu ni poravnana, dobavitelji pričnejo z izterjavo. Pošiljajo opomine, terjajo nas telefonsko... skratka uporabljajo se vsi možni načini izterjave. V skrajnem primeru lahko pride tudi do tožbe, še prej pa do ustavitve dobav. To je res skrajni ukrep. S takim ukrepom se v naši firmi še nismo srečali in upam, da se tudi nikoli ne bomo.

Današnji poslovni svet je krut in mačehovski in ne pozna usmiljenja. Nikomur ni mar, če je bilo do sedaj vse v redu, vsakogar zanima

samo sedanja situacija in bodočnost. S plačilno nedisciplino si lahko pokvari ugled, ki si ga užival do sedaj, poslabšajo se tvoja pogajalska izhodišča glede cene, dobave... Vsega tega se vsi zavedamo, a na koncu ostanemo vsi nemočni, ko spet primanjkuje denarja in se zamude s plačili ne izboljšujejo. Na ta način se ustvari nek začaran krog, iz katerega je zelo težko priti.

Potem se začnejo obtoževanja z ene in druge strani, kdo je kriv za nastalo situacijo: ali nabava, ker je kupila preveč materiala in so se povečale zaloge, ali prodaja, ki je postavila previsoke prodajne načrte, a jih ni uresničila, ali finančna služba, ki ni uspela zagotoviti dovolj denarja...

Vse to se vleče kot kakšna jara kača, pravega izhoda pa ne zna najti nihče. Lepo bi bilo, če bi znal vsak poiskati svoje napake in se potruditi, da bi prispeval vsaj nekaj svojega časa in energije za rešitev nastalega problema, ne pa da iščemo napake pri drugih.

Ko zaključujem s člankom, nisem ravno prepričana, če sem čisto »zadela temo«, a se mi zdi prav, da se problem neplačevanja pojasni tudi na tak način.

Katarina Prezelj

Z Andražem sva se včasih vozila z istim šolskim avtobusom. Sedaj ga kdaj pa kdaj srečam na Domelovem dvorišču. Zaposlen je v orodjarni kot konstrukter orodij. Spominjam pa se ga tudi kot fuzbalerja v Njivci, ko se je potil v dresu nogometnega kluba Železniki.

Potem pa enkrat pride na dan novica: »A veš, de bo Tonko (tako ga kličejo) nehov fuzbal igrat? Je reku, da se bo u plezarijo vrgu.«

Se mogoče spominjaš zadnje tekme v Njivci?

Ja, prav dobro se spominjam tekme v Njivci, kjer sem zadnjič zaigral za NK Železniki. Bila je pomembna tekma za končno stanje naše ekipe na lestvici. Spominjam se, da sem prvi polčas sedel na klopi za rezervne igralce, v drugem delu pa sem dobil priložnost, da se še zadnjič izkažem. Ko je bilo tekme konec in ko smo s soigralci odprli pivo na moj račun, sem se šele zavedel, kako dobri prijatelji smo v resnici bili. Ne samo na igrišču. Bilo mi je res hudo.

Kdo te je navdušil za plezanje?

Za hribe me je navdušil prijatelj Milan, ki je tudi gorski reševalec. Vedno sem občudoval njegove fotografije, ko je po snegu in ledu pristopal na najvišje vrhove Evrope in Južne Amerike. Skupaj sva osvojila tudi nekaj visokih vrhov, kjer sem se od njega učil in pridobival prve izkušnje.

Kakšne vrste plezanje pa je to? Je to nevaren šport?

Alpinizem je zelo kompleksen šport. Lahko gre za visoke hribe ali pa za kratke stene, ki so ravno tako lahko zelo zahtevne. Plezanje se lahko razlikuje že zaradi vrste kamenine ali snežnih razmer. Plezanje v gorah je res lahko nevarno početje, če se tega lotimo nepravilno in ob neprimernem času. Če pa imamo o tem nekaj znanja in če se zadeve lotimo ob ugodnih razmerah, pa je tveganje minimalno.

Katere pripomočke oz. rekvizite rabiš?

Spet je odvisno, kam se odpravljáš. Za visoke hribe rabiš veliko opreme, začeniš s toplo spalno vrečo in močnim šotorom. Za lažjo poletno »plezarijo« pa rabiš le vrvi, plezalni pas, plezalne čevlje, čelado ter nekaj oponk in kompletov za varovanje. V nahrbtniku pa ne smeta manjkati suha klobasa in termovka s toplim čajem.

Si včlanjen v kakšno društvo mogoče (planinsko društvo, alpinistični odsek)?

Včlanjen sem v PD za Selško dolino. Imam pa kar nekaj prijateljev iz alpinističnega odseka, v katerega je včlanjena moja punca. Skupaj gremo tudi večkrat v hribe. Lani smo bili skupaj na ledeniškem tečaju v Avstriji. Idej za nove podvige in vesele družbe nikoli ne manjka.

v Dolomitih

v severni steni Presaneele, Italija

Kako načrtujete odprave? Koliko časa se pripravljate in kako pripravite potekajo?

Največkrat se zgodi, da preberem kakšen članek ali knjigo o kakšni gori, ki mi ne da miru, da je kasneje ne bi tudi sam spoznal. Včasih pa je dovolj samo fotografija gore ali smeri v kakšnem vodniku in že je dovolj... Potrebno je pridobiti čim več podatkov o načrtovanem cilju, da veš, kako se nanj pripraviti, kakšno opremo rabiš itd. Spomnim se, kako sva s prijateljem testirala opremo za v Peru. Februarja sva nekje pod vrhom Ratitovca v snegu bivakirala pri -10°C. Nobeden od naju ni celo noč zatisnil očesa zaradi mraza. Še isti teden sva oba kupila nove »spalke« iz gosjega puha.

Kje vse si že bil? Imaš kakšno zanimivo dogodivščino s potovanj?

To je pa težko vprašanje, saj bom gotovo kaj pozabil. Našel bi le tiste hribe, ki se mi zdijo najpomembnejši. Začeli smo z Mont Blanc-om v Franciji, kjer sem kasneje osvojil še nekaj

4-tisočakov. Kmalu zatem smo se odpravili v Mehiko in Guatemala, kjer smo osvojili najvišji vrh Centralne Amerike, vulkan Pico Orizaba. Zanimivo je bilo potovanje v Rusijo, kjer sem opravil spust na smučeh z vrha Elbrusa (5642 m n.m.), ki je geografsko najvišji vrh Evrope. Tu se mi je prvič zgodilo, da sem si med smučanjem zaželel, da bi bilo konec strmine in bi že končno prismočal v dolino. Od vrha do dna je bilo treba presmučati preko 3400 višinskih metrov z 20 kg težkim nahrbtnikom.

Pred leti sem se skupaj s štirimi prijatelji odpravil v Peru. Naš glavni cilj je bil 6-tisočak Artesonraju. Tam smo pri sestopu iz omenjenega hriba imeli nesrečo, ki bi se lahko tragično končala za tri prijatelje. Prav na koncu strmejšega dela stene, na višini 5200 m, je celotna naveza zdrsnila po pobočju in končala v 25 m globoki ledeniški razpoki. Reševanje je trajalo tri dni in na našo srečo smo jo odnesli »le« z zlomljenim gležnjem, prebodenim stegnom, razbitim nosom in pomrzlimi prsti na nogah.

Katera gora (stena), ki si jo preplezal do sedaj, ti je bila najbolj všeč oz. si imel v njej najboljši občutek?

Težko rečem, kje mi je bilo najbolj všeč, saj ima vsaka stena ali hrib

NAGRADNA

AKCIJA POKA-YOKE

Nagrada akcija Poka-Yoke, ki je potekala junija in julija, je bila zaokrožena s 15 prijavljenimi predlogi, ki so bili s strani komisije potrjeni kot rešitve ali priprave, ki preprečujejo nastajanje napak. Čestitamo vsem za ustvarjalno sodelovanje. Po zaključeni akciji je sledilo žrebanje za pet praktičnih nagrad, ki so bile podeljene 5. septembra na sestanku poslovodnega tima kakovosti, tako da je vodstvo podjetja lahko osebno čestitalo vsem inovativno naravnanim sodelavcem, ki so se odzvali na povabilo akcije.

Luka Klobučar

Barre des Ecrins, Francija

svojo zgodbo, ki se je rad spominjam. Ni se mi še zgodilo, da se na vrhu preplezane smeri ali hriba ne bi dobro počutil. Več energije, ko vložim na poti navzgor, bolje se na vrhu počutim. Še bolje pa se počutim kasneje v dolini, ko ob hladnem pivu gledam navzgor proti hribom in si mislim: »Glej, tam gor smo bli...«

Kako vzdržuješ kondicijo?

Pozimi veliko turno smučam. Živim praktično med hribi in je zato v pravnih razmerah skoraj vsak dan mogoče skočiti na kakšno krajšo turico. Če so zime dovolj mrzle, rad zaplezam v kakšen zaledenel slap, kjer je potrebno imeti občutek za gibanje po ledu. Večkrat se skupaj s prijatelji odpravimo tudi v urejena plezališča, kjer lahko brez tveganja poškodbe preizkušaš svoje plezalne limite. Poleti pa rad sedem na kolo, ki je tudi moja velika ljubezen. V vsakem letnem času se najde kaj.

V Zalem Logu si si ustvaril družino. Je zdaj zaradi teh obveznosti plezanja kaj manj?

Ja res, odkar se nama je rodil sin, za hribe kar ni časa. Od konca aprila sem bi le enkrat v hribih, na Ratitovcu. Smo bili pa že večkrat v urejenih plezališčih, kjer imava otroka lahko pri sebi. Tudi takšno plezanje zna biti pravi užitek. Komaj pa čakam, da otrok toliko zraste, da ga posadim v nahrbtnik in gremo...

Pravzaprav plezata oba s punco. Tvoj oz. vaju naslednji podvig?

Najin naslednji podvig bo vselitve v novo hišo, mogoče celo v zimskih razmerah. Je pa to zaenkrat še zelo nedorečen in logistično kompliciran projekt.

Ali porabita dopust bolj za višinske podvige ali si privoščita tudi kakšen teden morja?

Zadnja leta sva s punco res raje zahajala v hribe kot pa na morje. Najraje sva osvajala štiri-tisočake Centralnih Alp. Bila sva pa tudi na morju, vendar sva vedno prej preverila, če je v bližini mogoče kakšno plezališče, kjer sva si lahko pretegnila ude po »napornem« sončenju. Poležavanje na plaži nama res ne odgovarja. Prevroče!

Še veliko uspešnih vzponov, Andraž! Takih ali drugačnih. Hvala za pogovor.

na vrhu Barre des Ecrins, Francija

nagrajenci

Tri nagrajence smo povprašali, kakšen je njihov pogled na omenjeno akcijo:

»Akcija predlogov Poka-Yoke, ki se je odvijala v mesecu juniju in juliju, ima za podjetje velik pomen. Mislim, da so predlogi, ki jih podamo zaposleni, dobri in pripomorejo k izboljšanju stanja tako v proizvodnem kot tudi organizacijskem procesu. Pomembno je tudi, da se ti predlogi tudi v čim krajšem času realizirajo. Podjetje naj takšno ali podobno akcijo pelje naprej vsaj enkrat letno, ker se s tovrstnimi aktivnostmi dviga samozavest zaposlenih.«

Štefka Jeram

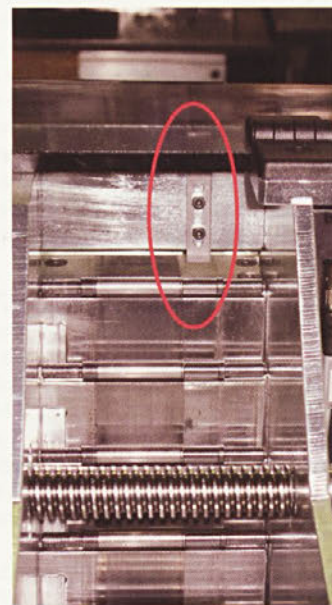
»Takšna akcija, kot je Poka-Yoke, je dobra, če se izvaja po nekih kriterijih, ki

se jih sprejme že pred samo akcijo. Mislim pa, da brez sodelovanja tehnologov in njihovih mnenj nekatere izboljšave niso sprejemljive in tudi ne možne, čeprav so v teoriji dobro predstavljene.«

Miroslav Olič

»Vsaka taka stvar, kot je ta akcija, je dobra. Dobrih idej in predlogov ni nikoli preveč. Menim, da lahko vsak poskuša najti kakšno izboljšavo.«

Florjan Rant

Primer Poka-Yoke priprave, ki z enostavno rešitvijo (namestitve mehanske zapore) preprečuje možnost napačne pozicije gredi v stroju za udarjanje kordela in s tem preprečuje nastajanje izmeta zaradi napačnega kordela oz. težav v naslednji operaciji zalivanja rotorja 467.2.XXX. Predlog je bil vpisan avgusta in je že realiziran, njegov avtor je Vladimir Egart.

ŽELEZNIKI

PO ENEM LETU

Katarina Prezelj

Na morju, v hribih, v bolnici, v toplicah, v mestu, na vasi... S komerkoli sem govorila, vsak je vedel, kje so Železniki. Glas o tej naši dolini je prišel v dom slehernega Slovence. Vzrok temu je, na žalost, uničujoča povodenj, ki je lani septembra prizadela naše kraje. Nekatere bolj, druge manj, na tak ali drugačen način se nas je dotaknila vseh. In kako vidijo Železnike danes naši sodelavci?

Bilo je že veliko narejenega, bo pa potrebno še »fejst« zavihati rokave in urediti okolico, da bo naš kraj spet tako lep kot leto nazaj. Mene predvsem in najbolj moti, da še vedno niso urejena igrišča in steza za dvorano v Dašnici. Naši otroci si zaslužijo športni park za potrebe šolskih in rekreativnih dejavnosti. Ta konec sicer ni bil poplavljen, samo razkopan od izvajalcev. Urejanje športnega parka pa se je ustavilo in objekt je očitno prepuščen usodi propadanja, ker so interesi občine drugje.

Valerija Šmid

Leto dni po poplavih. He he he. Pa začnimo »šimfat«. Nič ni narejenega, še slabše je, kot je bilo. Vse je potreba pometati in zamenjati... Realnost je drugačna. Kdor je mislil, da bo vse obnovljeno v nekaj mesecih, se je krepko zmotil. Vsaka stvar zahteva svoj čas. Vsi poznamo horuk ukrepe in akcije. V začetku je zadeva dobra, nato pa pridejo porazni rezultati in še večje »šimfanje«. Trenutno se kar precej dogaja v kraju. V glavnem me motijo malenkosti, ki jih vsak takoj opazi, še posebno tujci. Na primer javna razsvetljava od plavža dalje, ograja na mostu v Ovčji vasi, manjkajoča ograja ob cesti, viseči drogovi javne razsvetljave... Menim, da za take malenkosti ni treba projektov, finančno pa sredstva za sanacijo takih poškodb niso velika.

Adi Pegam

Normalno je, da obnova po takšni katastrofi ne more biti zaključena v letu dni. Mislim pa, da bi morali v prvi vrsti poskrbeti za osnovne stvari (zdravstveni dom, kakovost pitne vode...). Ker stanujem na Zalem Logu lahko ocenim, da se je na rečni infrastrukturi (potok Davča) premalo naredilo; pogrešam predvsem poglobljanje struge, odstranjevanje drevesnih korenin, naplavin,...

Upam, da so odgovorni pripravili ustrezne projekte, ki bodo omogočili kakovostno sanacijo in s tem posledično varnost za vse nas.

Damjan Mohorič

Po taki katastrofi, kot nas je doletela lani, bi bilo iluzorno pričakovati, da bo ob letu vse tako, kot je bilo, pa še malo bolje. Obnova bo še trajala, le poskrbeti bo treba za strokovnost.

Tisto bistveno, kar se je spremenilo, se je spremenilo v ljudeh. Nekatere vrednote, ki so bile v ozadju, so prišle na prvo mesto, kar pa je za Železnike in Slovenijo bistveno.

Lojze Demšar

Meni, ki sem zadnjo minuto prestavila avto na varno (za mano je po cesti že tekla voda), se Železniki po enem letu od katastrofe zdijo čisto normalno mesto z normalnim vsakodnevnim utripom. Kot Ločanki mi je bila, hvalobogu, prihranjena agonija ob izgubi dragega človeka, hiše, premoženja, avta...

Za zunanjega opazovalca Železniki z ničemer ne pričajo o dnevu D, ki se je zgodil 18. septembra.

Ne, res, še vedno me vsak dan, ko grem po stopnicah v pisarno, čudi, kako je možno, da se je vse skupaj tako lepo vrnilo v svoje tirnice. Če se samo spomnim, kako mi je šlo prvi dan na jok, ko sem brozgala skozi mulj in blato mimo kuhinje in BMC-ja proti hali, kjer je sedaj postavljena nova linija za koračni motor za Continental... Takrat se mi je zdelo, da se bodo sledovi ujme poznali še desetletja. Zame osebno, kot rečeno, so rezultati zelo zadovoljivi, verjetno pa so lahko drugačnega mnenja prebivalci Železnikov, ki se z odpravljanjem posledic srečujejo še dandanes.

Alenka Holly

Tujec, ki se pelje skozi Železnike, posledice, ki so nam še vidne, zelo težko opazi. Opazi pa lahko, da se veliko dela. Na primer, škarpe ob reki Sori, fasade na hišah, urejanje dvorišč in razna sanacijska dela. Mogoče bo opazil tudi veliko novih in dobrih avtomobilov, ki so prav posledica poplav. Seveda je bila odločitev župana in komisije, da se del humanitarnih sredstev razdeli za obnovo fasad popolnoma pravilna.

Moje mnenje je, da je bila interventna sanacija, kljub raznim kritikam (POP TV, Kanal A, razni

časniki, posamezne osebe), zelo dobro izvedena, tako s strani občine kot ostalih institucij, ki so sodelovale. Upajmo, da se bodo dela nadaljevala, tako da v dveh do treh letih posledice poplav ne bodo več vidne, tudi za nas, domačine.

Ne smemo pa pozabiti na obljubo države, da nas bo z zadrževalniki voda trajno rešila skrbi pred poplavami.

Ne pozabimo seveda posameznikov, ki so bili v dani situaciji izredno pridni in iznajdljivi, ter si tako izboljšali bivalni in življenjski standard.

Miro Olič

Vesela sem, da so si Železniki po katastrofalnih poplavih dokaj hitro opomogli. Ne samo na račun radodarnih in humanitarnih Slovencev, ampak predvsem zaradi klenosti in železne volje Železnikarjev, da vztrajajo v domači dolini. Predvsem njim/nam in vsem gasilcem, vojakom in ostalim prostovoljcem gre zahvala, da smo tudi v Domelu tako hitro vzpostavili proizvodnjo in kupcem v tako katastrofalnih okoliščinah zagotovili skoraj nemoteno oskrbo. Skratka Železniki in Železnikarji so spet dokazali, da so vredni svojega imena, čeprav vsa dela povsod še niso zaključena. Želim pa si, kot verjetno vsi, da se stoletne vode ne bi nikoli več ponovile!

Mira Kokalj

V Domel se pripeljem iz smeri Škofja Loka. Na tej relaciji so se razmere vrnile v prvotno stanje. Od Domela naprej pa so ponekod še vidne posledice poplav. Vendar se tudi zgornji konec Železnikov vidno obnavlja.

Jadranka Kovačič

PIKNIK

DOMEL 2008

Tako kot vsako leto smo se tudi letos 26. julija 2008 zbrali na pikniku Domela v Selcih na igrišču Rovn. Že v dopoldanskem času so potekale športne aktivnosti, in sicer so bile na vrsti košarka in finalna tekmovanja v nogometu in tenisu ter odbojki na mivki za moške. Ves teden pred piknikom so potekala tekmovanja v tenisu, pikadu, streljanju z zračno puško, odigran je bil polfinale za moške in finale za ženske v odbojki na mivki ter polfinale v nogometu. Na vseh tekmovanjih je bilo obilo zabave ter seveda tudi tekmovalnega duha.

Na dan piknika so se v zgodnjem popoldanskem času začeli zbirati še preostali udeleženci, ki jih športni del piknika v dopoldanskih urah ni pritegnil in ki so prišli le na zabavo. Proti večeru je začel padati dež, kar pa ni negativno vplivalo na razpoloženje ljudi. Za glasbeni del in prijetno vzdušje je poskrbel ansambel Veseli svatje, za gostinski del pa gostinstvo Marin. Kot že leto prej so prireditelji s kratkim programom popestrile tudi mažoretke iz Železnikov.

Sledila je podelitev pokalov, medalj prehodnih pokalov in nagrad za športne dosežke najboljšim tekmovalcem. Vse prisotne je pozdravila predsednica uprave ga. Jožica Rejec, nato pa je sledila zabava pozno v noč.

Bil je prijeten dan, ki kar kliče, da ga drugo leto spet ponovimo.

Janez Šmid

POTOVANJE

PO JUŽNI SRBIJI

Zorka Okiljević

Sobota zjutraj. Ura je 2.30, ko speljem proti Ljubljani. Pot nadaljujem do Ivančne Gorice in nato proti Novemu mestu. Tam se pojavi prvi zastoj, kar pomeni ura in pol čakanja. Ozrem se naokoli ter pomislim: » Se je danes cel svet odpravil na dopust?« Peljem se že proti meji, kjer se pojavi drugi zastoj, in sicer pri vstopu na Hrvaško. Po 30 minutah se spet odpeljem in nadaljujem pot po Hrvaški. Po 5-ih urah vožnje pridem do hrvaško-srbske meje, kjer je taka gneča, da če bi lahko, bi se vrnila nazaj. Pa vendar tiste 3 ure le minejo. Sonce pripeka, kot da je zadnji dan. Ko prečkam srbsko mejo, se ustavim in spočijem. Nato pa pot spet nadaljujem po Srbiji. Po dobri uri vožnje pridem v Beograd. Naslednja postaja je Paraćin, kjer ostanem nekaj dni.

Paraćin je mesto, ki ima okoli 29.000 prebivalcev, občina Paraćin pa 65.000 prebivalcev. Mesto je oddaljeno od Beograda okoli 160 km in od Niša 80 km. Paraćin je križišče Evrope, saj od tod vodijo poti proti Nišu in Bližnjem Vzhodu, proti Zaječaru in Bolgariji ter proti Črni gori in Hrvaški. V Paraćinu je tudi cerkev Sv. Trojice, ki je tako visoka, da se vidi z avtoceste v dolžini cca. 7 km.

Vlasinsko jezero

Po dveh dnevih se odpravim v Niš, ki je od Paraćina oddaljen 80 km. Niš ima okoli 250.000-300.000 prebivalcev. Niš je tretje največje mesto v Srbiji, takoj za Beogradom in Novim Sadom. Je staro mesto, obdano z gradovi, ki so bili zgrajeni še za časa Turkov. Vstop v grajsko dvorišče je dovoljen, obisk gradu pa je za obiskovalce prepovedan, ker pravijo, da grad še ni raziskan in da so v nekaterih predelih podzemne vode. To izvem od prebivalcev Niša, ki pa se z javnim mnenjem ne strinjajo. Pravijo, da so tu raziskovalci našli ogromno količino zlata in nekatere ostanke, ki so jih kasneje prenesli v tamkajšnji muzej.

Obiščem tudi grad Čela Kula. En del gradu je dobro ohranjen, drugi pa je v obnovi, zato tudi tu nič ne vidim. Vse kar lahko storim je, da poizvem o njegovi zgodovini. Naziv je dobil po tem, ker je zgrajen iz človeških glav. Za časa turške oblasti in bojevanja so Turki Srbom odsekali glave in iz njih sezidali grad, ki je danes žalosten spomin na tiste čase.. Skozi Niš teče reka Nišava, po kateri plujejo splavi, ki so tudi gostinski objekti.

Naslednji dan se odpravim proti Crni travi.

začetek Vlasinskega jezera

Crna trava nima zgodovinskega vira, s katerim bi lahko natančno opredelili njeno ime. Obstaja pa legenda o imenu, ki izhaja iz leta 1389 in je vezana za Kosovsko bitko. Po tej legendi se je ena četa srbske vojske, sestavljena iz srbskih strelcev in jahačev, ki so potovali do bojnega polja, odločila, da se spočije na zelenem polju. Vojaki so ležali na odprtem polju, ki je bilo pokrito s strupeno travo in cvetjem. Od tega so bili omotični in se niso do časa zbudili za bitko. Ko so to dojeli, so prekleli travo, na kateri so ležali, in je proglasili za »črno« travo.

središče mesta Paraćin

cerkveni stolp

V tem mestu naj bi živela ilirska plemena in Rimljani. Za časa Rimljanov se je v tem mestu kopalo železo. Še danes so ostanki, ki pričajo o tem.

Črna trava je planinsko-gozdni kraj, kjer prevladuje bukev. Je pa tudi veliko posajenih borovcev.

Črna trava je veliko pretrpela za časa vladavine Bolgarov. Obstaja spomenik, ki stoji na mestu, kjer so Bolgari ubili okoli 60 srbskih vojakov. Med vojaki je eden preživel in je v spomin svojim rojakom na tem mestu postavil spomenik. Ime preživelega je Radojlović B. Božidar, ki je umrl leta 2001. Na mestu, kjer je spomenik, je speljana voda, ki priteka iz hribov, in vsak popotnik ali turist se na tem mestu ustavi, se umije, prebere oglas, se spočije in šele nato nadaljuje pot.

V Črni travi je tudi najstarejša hiša, ki je stara okoli 200 let. Zgrajena je iz zemlje (blata) in dreves, pokrita pa je bila prvotno s slamo. Danes je streha obnovljena in pokrita z opeko, postavljena pa so tudi okna. Prej je hiša imela samo karton na odprtinah. V tej hiši je pred mesecem in pol umrla najstarejša ženska, stara 108 let. Zanimivost je ta, da je ta ženska vsak dan pri kosilu pojedla okoli 2 kg pekočih paprik (feferonov).

Nekega dne, ko se odpravim po borovnice in maline na višini 1800 m, zagledam plakat in skakalnico. Na plakatu je pisalo bike fest. Letos so odprli prvi bike fest, ki se bo odvijal tudi v naslednjih letih.

Za časa bivanja v Črni travi se nekega lepega dne odpravim proti Vlasinskemu jezeru, ki je od Črne trave oddaljeno kakih 7 km.

Vlasinsko jezero je na višini 1230 m. Je umetno jezero. Zanimivost jezera je ta, da se je zemlja oz. blato imenovano treset, dvignila s tal in nastali so plavajoči otoki. Ti otoki plavajo po jezeru in v enem letu ga obkrožijo, odvisno od jakosti vetra. Turisti lahko najamejo čolne ali pedoline in obišeže otoke.

Naslednji dan se odpravim proti Vranju, ki je od Vlasinskega jezera oddaljeno 90 km. Vranje je mesto, ki je najbolj znano po Vranjski banji (toplicah). Danes so to toplice z najtoplejšo vodo v Evropi (96 stopinj Celzijeve). Nekoč je bilo v Vranju veliko podjetij, ki so s svojimi izdelki oskrbovala celotno bivšo Jugoslavijo. To so bila podjetja: Yumco (tovarna oblek), Koštana (tovarna čevljev), Simpo (tovarna pohištva).

plavajoči otok na jezeru

SIKIMPA

Danes so ta podjetja zaprta, razen Simpa, ki pa je tudi pri koncu svoje »kariere«.

Nedelja, 17. avgust. Ura je 5.30 zjutraj, pripravljam se na odhod domov. Minilo je 14 dni dopusta. Zmečem vso prtljago v avto, se poslovim od sorodnikov in se odpeljem proti domu. Po sedmih urah vožnje prispem do slovenske meje. Ustavim se na bencinski črpalki blizu meje, stopim iz avta in končno vdahnem domači zrak. Malo se odpočijem in nadaljujem pot proti Šk. Loki. Domov prispem okoli 14. ure.

Za zaključek lahko povem še to, da je Srbija velika država z veliko neizkoriščenimi površinami in prostori. Vsekakor priporočam vsem, ki radi potujete, da obišečete to državo, saj boste lahko videli veliko zanimivega.

najstarejša hiša v Črni travi

spomenik padlim v boju z Bolgari

INOVATIVNOST, IZZIVI IN PRILOŽNOSTI

Martin Pintar

Glede na to, da se dandanes govori o inovativnosti v vseh družbenih sferah, bi lahko rekli, da je inovativnost že »oguljena fraza«. Po drugi strani pa velja - več se o nečem govori, bolj to ozavešči širok krog ljudi. Ozaveščeni ljudje predstavljajo generator novih idej, invencij, izboljšav, ali pa imajo ključni vpliv pri uvajanju ali prenosu le-teh v prakso.

Zakaj se zadnje čase toliko govori o inovacijah, lahko razberemo tudi iz spodnje preglednice, ki prikazuje faze evolucijskega razvoja poslovnega sistema, vezane na inovativnost.

V zadnjih petnajstih letih, ko so nizko cenovni proizvodi z vzhoda začeli preplavljati tržišče, smo se v Domelu začeli zavedati značilnosti učečega se podjetja in s standardi kakovosti utrdili in standardizirali poslovanje ter nadgradili kakovost. Pa vendar samo znanje in kakovost v sodobnem svetu globalizacije ne bosta več zadoščala za preživetje. Jasno je, da dosedanji glavni program sesalne enote ne bo mogel preživljati toliko ljudi. In aktivnosti, ki vodijo k iskanju in uvajanju novih programov, se v Domelu tekoče odvijajo in mirno lahko rečemo, da smo v Domelu že zakorakali v obdobje mislečega okolja. Tu pa bodo zmagovala tista podjetja, ki bodo prepoznala svoje posebnosti oz. prednosti in jih ob visoki stopnji varovanju okolja znala tržiti na čim bolj inovativen način in zagotovili visoko dodano vrednost na zaposlenega ter s tem boljši standard ter možnosti za nadaljnji razvoj.

Ključno vlogo bo torej predstavljala ustvarjalnost in iz tega izhajajoča inovativnost.

Pri ustvarjalnosti, inventivnosti in inovativnosti se pojavlja velika soodvisnost, ki pa zahteva neke osnove, kot so: človeški, finančni in materialni kapital in seveda neko okolje, pa naj bo to zunanje ali notranje, ki v končni fazi novost sprejme, uporablja in je zanjo pripravljeno plačati. V mislečem okolju je za zagotavljanje ustvarjalnosti vse večji poudarek na jasno definiranim poslanstvu, vzpostavljanju dobrih medsebojnih odnosov v podjetju, odnosov do strank in dobaviteljev, lastnikov in javnosti. Spremembe se kažejo tudi v odnosu vodstva do zaposlenih in v izgrajevanju odnosov med samimi zaposlenimi, v končni fazi pa tudi v vključevanju vseh v proces stalnih izboljšav in v iskanju novih idej in priložnosti.

Najuspešnejša podjetja predvsem iz avtomobilske industrije imajo letno na zaposlenega registriranih 10 do 18 izboljšav, kar predstavlja dobro ustvarjalno okolje in podlago za velike ideje in inovacije.

In če splošno velja, da smo vsi ljudje do neke mere ustvarjalni, je inventivnih ljudi z dobrimi idejami že nekoliko manj, še manjša pa je skupina inovativnih, ki ji je invencijo uspelo spraviti v inovacijo, torej uporabno novost, ki jo je sprejel notranji ali zunanji trg. Pri velikih inovacijah v grobem lahko govorimo o tehnoloških in poslovnih inovacijah. Danes podjetja zmagujejo zaradi poslovnih inovacij, ker so znala na enkrat način povezati trg in svojo interno moč - storitev, svojo posebnost ali izdelek.

Pa vendar, bodimo realni in se vprašajmo: »Kje smo danes v Domelu?« Število registriranih izboljšav se je v letošnjem letu po nekaj letih stagniranja ponovno pričelo dvigati, sicer počasi, pa vendar. Z vsako registrirano izboljšavo razburkamo monotonost in s tem dodatno podžgemo ogenj na področju inovativnosti, eni na področju novih izdelkov, drugi na področju produktivnosti montažne linije, tretji na področju urejenosti delovnega mesta, pa na področju računalništva, skratka, vsak po svojih močeh na področjih, ki jih najbolje pozna. In tu imamo še ogromno možnosti in čakamo mogoče prav na vaše ustvarjalno sodelovanje in vztrajnost.

Temu je namenjeno tudi usposabljanje vodij delovnih skupin za proces stalnih izboljšav SORA, ki je tesno povezan z inovativno dejavnostjo in se izvaja tekom letošnjega leta.

Zdi se nam prav, da se za jasnejšo sliko o inovativnosti predstavi tudi naša terminologija. V Domelu ločimo med drobnimi izboljšavami, koristnimi predlogi, tehničnimi organizacijskimi ter drugimi izboljšavami in inovacijami.

Drobne izboljšave in koristni predlogi so izboljšave trenutnega stanja na vseh področjih, ki lahko prinašajo tudi določeno gospodarsko korist, so predmet našega vsakdana in so odvisne predvsem od naše pripravljenosti na spremembe in od tega, ali vidimo oz. hočemo videti problem ter od volje za realizacijo.

Tehnične in organizacijske izboljšave pomenijo uporabo standardnih elementov ali prijemov, ki pa za Domel pomenijo novo stanje tehnike ali organiziranosti. Realizacija že zahteva vključitev večjega števila služb.

Najvišjo stopnjo pa predstavljajo ideje, ki jih v fazi razvoja pripeljemo do invencije, torej do izdelka, ki še nima tržne vrednosti. Ko pa ta izdelek dobi priznanje na tržišču ali uporabno vrednost, postane inovacija. Če to predstavlja svetovno novost, lahko dobi značaj izuma in je predmet patentne zaščite.

Vse skupaj registriramo, vodimo in obdelujemo na vsem dostopni Domelovi intranet strani http://intra.domel.si/sora/x_predlogi/.

Že pred leti smo prenesli pristojnosti za nagrajevanje manjših izboljšav v pristojnost vodij delovne skupine, med vodje oddelkov in njihove nadrejene. Z razvojem in obravnavo tehničnih in drugih izboljšav se ukvarjajo strokovne službe, medtem ko se o nagradah, ki presegajo 50 €, odloča komisija za inovacijsko dejavnost.

Za našo dobrobit bomo v bodoče izboljševanju in inovativnosti posvečali še več pozornosti. Do sedaj je bila Domelova letna prestižna nagrada ura kakovosti, ki je bazirala na prepoznavanju prizadevnosti posameznikov za kakovost. Po novem bo le-to nadomestila nagrada za inovativnost, ki bo temeljila na registriranih izboljšavah in inovacijah.

46. ČIPKARSKI DNEVI

Špela Pegam

V Železnikih so od 12. do 20. julija potekali 46. Čipkarski dnevi. Prireditev je bila letos prvič razpotegnjena po celotnem starem delu mesta. Tako je bilo več prizorišč različnih dogodkov.

V soboto, 12. julija, smo odprli razstavo intarzij domačih avtorjev Anžeta Pegama in Matevža Trojarja v Špendalovi hiši, pred hišo pa so se obiskovalci lahko osvežili z napitki, s turško kavo in posladkali z domačo pehtranovo potico. Poskusili so lahko tudi batove školjke, ki smo jih izdelali po originalnem receptu stare železnikarske slaščičarne. Ta priložnostna kavarna je bila odprta od srede do nedelje in je bila tako med meščani kot med turisti izredno lepo in z navdušenjem sprejeta. V nedeljo, 13. julija, je potekal tudi 5. pohod preko Martinj Vrh, ki se ga vsako leto udeleži veliko pohodnikov.

Rdeča nit Čipkarskih dni so seveda čipke, zato smo v galeriji muzeja slovesno odprli razstavo čipk domačih klekljaric in podelili priznanje Turističnega društva za dolgoletno delo in uspehe na področju klekljanja. Priznanje je prejela Helena Kramar. V sejni sobi Lovskega doma smo odprli razstavo čipk učenk Čipkarske šole Železniki, natečaja Združenja slovenskih klekljaric, v goste pa smo povabili tudi Klekljarsko društvo Cvetke iz Žirov, ki je pripravilo samostojno razstavo čipk. Po oknih hiš v starem delu mesta pa smo razstavili skoraj 400 čipk, ki so obiskovalce opozarjale na velik čipkarski praznik. V petek, 18. julija, zvečer je v Egrovem vrtu za prijeten poletni večer poskrbela vokalna skupina Cantemus, ki je vse obiskovalce navdušila s svojim petjem.

V tednu med 12. in 20. julijem je potekala tudi vrsta športnih tekmovanj za zlato čipko v kolesarjenju, balinanju, tenisu, kegljanju in streljanju.

Glavno dogajanje pa je potekalo v soboto, 19., in v nedeljo, 20. julija. V soboto popoldne smo odprli fužinarsko-kovaški poti, ki poteka po celotnem starem delu mesta, od Racovnika do plavža. Na tej poti je opisanih 23 znamenitosti; to so skoraj 500 let stare hiše, rojstne hiše znamenitih Železnikarjev, dve cerkvi, dva kamnita mosta in naš najbolj prepoznavni spomenik - plavž. Izdelali smo tudi zemljevide poti in na hrbtno stran le-teh dodali vse opise teh znamenitosti. Ob 18. uri je na prireditvenem prostoru najmlajše zabaval Adi Smolar, delavnice za otroke pa so pripravile vzgojiteljice vseh treh vrtcev. Zvečer je nastopila skupina madžarskih mažoretk in pripravila zanimiv program, potem pa se je zabava nadaljevala s skupino Pop design.

V nedeljo je bil vrhunec praznovanj. Preko celega dneva so bile odprte vse razstave, mogoč je bil sprehod po fužinarsko-kovaški poti, obiskovalci so lahko spremljali klekljarski sprevod, kjer so sodelovale domače in madžarske mažoretke, domači, medvoški in madžarski pihalni orkestri in domači konjeniki. Potekalo je tudi tekmovanje v klekljan, in sicer na dvorišču pri Meru, kjer je leta 1963 potekal prvi Čipkarski dan. V kategoriji otrok in odraslih je tekmovalo preko 60 klekljaric in dva klekljarja. Z zabavno prireditvijo z Natalijo Verboten pa smo Čipkarske dneve počasi pripeljali do konca.

Zadovoljni in prijetno utrujeni že kujemo načrte za 47. Čipkarske dneve, na katere vabimo vse, ki imate radi čipke in ki ste ponosni na naše mesto in njegovo bogato zgodovino.

Za prispevek k Čipkarskih dnevom se zahvaljujemo tudi vašemu podjetju.

Turistično društvo Železniki

Katarina Prezelj

Bitka pri Maratonu je potekala na Maratonskem polju med Grki in Perzijci leta 490 pr.n.št. Po legendi naj bi Grki po zmagi poslali v Atene kurirja Fedipija, da naznani veselo novico. Ta je pretekel vso pot od Maratonskega polja do Aten, na cilju izrekel »Zmagali smo« ter takoj zatem umrl od izčrpanosti. Razdalja, ki jo je pretekel, je bila dolga 42 km in 195m, kar je tudi uradna razdalja velikega maratona.

Sydney 2000, Atene 2004, Peking 2008
Moraš biti res dober in vztrajen športnik, da se udeležiš treh olimpijskih iger. Maratonec Roman Kejžar to vsekakor je. Pravzaprav bi bile to lahko že njegove četrte OI, če ne bi...

»Ja, leta 1996 sem imel normo za Atlanto, vendar so se stvari na Olimpijskem komiteju tako »zakuhale«, da sem ostal doma. Tako so odločili in nič nisem mogel storiti. Olimpijske igre se ne dogajajo vsako leto in prvih se prav gotovo najbolj veselíš. Takrat je bilo razočaranje veliko, priznam.

Kje pa lahko dosežeš normo za maraton?

Normo lahko dosežeš na mednarodnem maratonu, ki ima certifikat. Proga je točno izmerjena, višinske razlike ne sme biti več kot 1 odstotek. Navadno določijo datum, kdaj se olimpijska norma lahko dosega, to je približno leto pred olimpiado. Za Peking sem normo (2:18) dosegel na mednarodnem maratonu v Berlinu, kjer je padel tudi svetovni rekord. 40 000 maratoncev se je zbralo na startu. Za take maratone je veliko povpraševanje.

Kakšni so občutki maratonceca, ko se odpravlja na OI?

Je kar malo napeto, ja. Večjega tekmovanja, kot so OI, ni. Vse je bolj medijsko izpostavljeno. Potem so tu sponzorji, ki tudi pričakujejo, da se boš dobro odrezal. Ljudje, ki te poznajo, želijo, da bi ti šlo dobro. Maraton je ena redkih disciplin, ko se recimo zgodi, da odstopiš. Tako je prisoten tudi strah, da ne boš pritekel do cilja... So pritiski, seveda.

Otvoritveno slovesnost si spremljal še doma. Kdaj si potoval v Peking?

Obstajali sta dve možnosti odhoda: 4. in 9. avgust. Jaz sem izbral slednjo. Štirje smo potovali v tej odpravi. Nam je kar ustrezalo, saj smo se izognili tiskovni konferenci in odpotovali brez večjega pompa.

Si se hitro privadil kitajskega zraka?

Moram priznati, da na začetku nisem imel prav dobrega občutka. Vreme je bilo oblačno, ko smo prispeli. Zrak je bil slab. Visoke zgradbe niso napravile name nobenega vtisa. V olimpijski vasi so zgradili celo naselje stolpnic. Kar en tak komunistični režim sem občutil. To je trajalo približno tri dni. Po treh dneh je začelo deževati (mislim, da je bil dež umetno

Roman Kejžar pred tekmo

sprožen) in potem se je pokazalo sonce. Ob tem sem se takoj bolje počutil. Spoznal sem tudi olimpijsko vas. Enkrat sem šel prav na vrh stolpnice, da sem si lahko bolje ogledal teren. Tako sem našel umetno stezo, narejeno skozi gozd, kjer sem treniral.

Koliko časa si bival v olimpijski vasi? Kako je izgledal tvoj dan?

15 dni sem bil tam. Zjutraj ob pol 8 sem šel teč. Tudi sam maraton se je začel ob tej uri in hotel sem biti čim bolj pripravljen. Po treningu sem šel na zajtrk. Ponavadi smo hodili v skupinah ali pa smo se kar dogovorili, kje bomo sedeli, da smo se našli. Jedilnica, ki je obratovala 24 ur, je bila namreč zares ogromna. Prav tako izbira hrane in pijače.

Pravzaprav smo imeli v olimpijski vasi vse. Trgovine, pošto, cel kup zanimivosti.

Popoldne smo šli na štadion in si ogledali kakšno tekmovanje. Določen del stadiona je rezerviran za športnike z akreditacijo in lahko si prideš ogledat, kar hočeš. Tako je na vseh OI.

Maraton je na vrsti čisto zadnji. Ostali športniki imajo nastope že za sabo, ti pa še vedno čakaš... To gotovo ni prijetno.

Ja, zoprno je čakati do konca. Ostali se že zabavajo, ti pa moraš ostati pri stvari. Dve noči pred maratonom so pod mojim oknom do treh ponoči debatirali in se smejali. Iz šestega nadstropja, kjer sem bil nastanjen, sem jim poslal sms, če to lahko počnejo malo tišje. To so tudi upoštevali. No, maraton je kraljevska disciplina, zato je tudi zadnja na sporedu, tako da se spleča malo potrpeti.

olimpijska vas

Ko pride dan za tekmo...

Sam rajši vidim, da je maraton zjutraj. Potem nimaš časa toliko premišljevat. V Atenah je bil štart šele popoldne. Čakaš cel dan in to te še bolj psihično utruja.

Na dan tekme sem vstal ob 4 zjutraj. Grmelo je in deževalo. Dežja sem se, priznam, kar razveselil. To mi je ustrezalo. Iz olimpijske vasi smo se peljali z avtobusom in približno uro pred štartom prispeli na Trg nebeškega miru. Vse je bilo že postavljeno in pripravljeno. Tudi ležalniki, če bi kdo hotel še malo počiti.

Potem je bil na vrsti prvi call room, kjer smo dobili čipe. Ta čip si pritrdiš na čevelj, da te senzorji zaznajo, ko pretečeš določen del proge. Ko greš enkrat skozi ta prostor, povratka nazaj ni.

Sledilo je ogrevanje in zadnje priprave na štart. Deset minut pred štartom še drugi call room. Tam smo bili že vsi pripravljene, v dresih, s številkami. In ko takole na enem mestu vidiš vso »smetano«, imaš res dober občutek, da si del tega.

Sonce se je dvigalo, prav tako tudi vlaga, ker je prej deževalo. Za tekače to ni prijetno, ker hitro izgublja tekočino. Za evropske maratonce razmere res niso bile ugodne.

Pok pištote. Borba se je začela. Začel sem zmerno, ker sem računal na težke pogoje. Moram pa povedati, da je bilo vzdušje ob progi izjemno. Gledalci so nas navdušeno pozdravljali z zastavicami, navijali, spodbujali, ploskali... Tudi za varnost je bilo dobro poskrbljeno. Na vsakih 20 m je stal redar, obrnjen proti množici. Morda je temu botroval neljubi dogodek v Atenah, ko je gledalec napadel brazilskega maratonce.

Na vsakih 5 km so bile postavljene mize z napitki. Te napitke smo si pripravili že sami, v olimpijski vasi. Označiti jih je bilo treba, za koga so in kam naj jih postavijo. Tako sem vsak peti kilometer z mize št. 31 vzela napitek, ki sem si ga sam pripravil. Na voljo so bile tudi spužve, da si se malo obrisal in se osvežil, in pa prhe, skozi katere si lahko tekkel.

Na vsakem maratonu pride kriza. Mene je doletela med 25. in 35. kilometrom. Takrat se začne: boš zdržal ali odstopil? Se kar porajajo negativne misli in vzroki, da bi odstopil. V bistvu je vse v glavi in moraš se znati motivirati. Jaz sem si kar naprej govoril: »Ah, neč, en kilometr še grem.« Ko pa sem prehitel evropskega rekorderja Španca Julia Reya, sem dobesedno dobil krila. Po 35. kilometru sem bil že prepričan, da bom prišel v cilj. »Hočem priteči v Ptičje gnezdo. Danes ali nikoli,« sem si rekel. Kljub krčem v nogi in kljub temu, da nisem bil med prvimi, sem imel zelo dober občutek in bil srečen, da sem končal maraton. Z mojim nastopom so bili zadovoljni tudi na Atletski zvezi. Dejstvo pa je, da je ta maraton bolj odgovarjal afriškimi tekačem.

Poseben dogodek je bil tudi, ko sem zapustil stadion skozi poseben izhod, kjer je bila cona za novinarje. Na stotine jih je bilo. Tudi naši.

Na koncu sta čakala zdravnik in maser, vendar moram reči, da sem se po teku dobro počutil. Maraton v Atenah me je veliko bolj izčrpal. Tu pa sem se šel popoldne spočit v bazen, zvečer pa na zaključno prireditev.

Ki je bila tudi nekaj posebnega...

Ja, prav res. To so taka enkratna doživetja. Ko prideš na stadion, okoli tebe skoraj stotisoč glava množica, tega skoraj ne moreš opisati. Scena, nastopajoči, skratka, sama prireditev je bila res čudovita. Na avtobusu, ki se je pripeljal in predstavil London, kjer bodo naslednje OL, sem videl Davida Beckhama. Pa ognjemeti, ki jim ni bilo konca, in navsezadnje ugašanje ognja, s katerim so se OL svečano zaključile. To so res trenutki, ki ostanejo za zmeraj. Mislim, da so Kitajci naredili neponovljive igre.

No, in če ostaneva še malo pri tem zaključku. Ni bilo še čisto konec, ko smo prišli na idejo, da bi bilo pametno malo prej zapustiti prizorišče, da ne bomo padli v »gužvo«, pa še prej bomo v olimpijski vasi. Ker nismo takoj našli avtobusa, je padla odločitev, da se peljemo s taxijem. Nobeden ni ustavil. Bili smo že zunaj cone, ko se nas je nekdo usmili. Samo, tem Kitajcem ne moreš nič dopovedati. Šofer nas ni znal pripeljati do olimpijske vasi in tako smo se kar precej časa vozili naokrog. Nazadnje nas je odložil, ker smo videli, da ne bomo nikamor prišli. K sreči so tisti naši avtobusi krožili ves čas in tako smo se potem z enim le pripeljali do našega naselja. Namesto prvi smo prišli domov zadnji.

S tem pa naših potovalnih dogodivščin še ni bilo konec. Z vračanjem smo imeli težave tudi na poti domov. Tokrat naj bi namesto iz Pekinga poleteli iz Shanghaia. Po štirih urah čakanja so nas obvestili, da je let za München odpovedan zaradi okvare motorja. Dobra stran tega je bila, da so nas namestili v luksuznem hotelu. Stena med sobo in kopalnico je bila iz stekla. Tako si lahko užival v kopeli in zraven gledal televizijo. Pa še mesto Shanghai smo zjutraj videli.

Nato smo poleteli v Pariz. 12 ur. Dolga je bila. Tam pa spet. Avtobus nas že pripelje do letala, potem se obrne. Vzrok: Vrata letala se ne zapirajo. To je povzročilo še 40 minut zamude in nazadnje smo zamudili še sprejem v Sloveniji.

Kaj pa London 2012?

Ah, ne, ne. Že na Peking nisem nič kaj računal. Po OL v Atenah sem si rekel, še kakšno sezono, potem pa zaključim. Ker pa so bili rezultati dobri, sem še kar vztrajal in vztrajal. In tako se je zgodil tudi Peking. Mislim, da bom z maratoni na teh velikih tekmovanjih zaključil. Bom pa še nastopal za reprezentanco.

Navsezadnje se s statusom, kot ga imam, ne morem dobro oz. maksimalno pripravljati. Maraton namreč zahteva 800 – 900 km mesečno. Če bi dobil službo, bi mogoče spravljal skupaj še eno sezono.

Ob tej priložnosti pa bi se rad zahvalil tudi podjetjem in ustanovam, ki so mi stali ob strani in me podpirali: Občina Železniki, Domel, Alples, Alples 3E, KS Železniki, KS Sorica, Intersport.

Kako drugače naj zaključim tale pogovor, kot s sloganom olimpijskih iger. EN SVET, ENE SANJE.

Roman, hvala za pogovor in srečno!

PGD

ŽELEZNIKI

Damjan Mohorič
Predsednik PGD Železniki

Ogenj in voda. Dva človekova najboljša prijatelja, pa tudi dva človekova najhujša sovražnika, če do njih ne goji dolžnega spoštovanja ali če jih obravnava tako, kot da sta mu samoumevno dolžna služiti in nuditi vse ugodje brez kakršne koli nevarnosti. Tudi danes, kljub vrhunski tehnologiji in osvajanju vesolja, še nismo našli načina, kako zagotoviti stoddostno varnost, da nam ta dva velika prijatelja, ki sta nam mimogrede omogočila tudi ves napredek in razvoj, ne bi povzročala ogromne škode in nevarnosti, tudi za človeška življenja. Tako nam ne ostane nič drugega, kot vložiti vse napore in znanje v to, da nevarnost njihovega nenadzorovanega delovanja preprečimo. Torej preventiva. Strah pred ognjem je pravzaprav človeku prirojen. Vse prevečkrat pa zaradi svoje nepoučenosti, malomarnosti, brezbriznosti in podobnega sam sebe postavlja v takorekoč brezizhoden položaj in nevarnost. Mogoče pa bomo kdaj spoznali, da narava in njene sile še kako dobro in pošteno služijo človeku, če jim vrača s svojim pravilnim obnašanjem.

gasilci PGD Železniki

prapor PGD železniki

Prostovoljno gasilsko društvo (PGD) Železniki je v letošnjem letu praznovalo 110-letnico ustanovitve. Le ta nam govori o požrtvovalnosti, delavnosti in naporih naših prednikov, ki so vedeli, da je za varstvo človeka in njegovih bližnjih potrebno nekaj narediti. Da smo gasilci nekaj posebnega, je ugotovil že starosta in organizator slovenskega gasilstva Franc Barle, ki je leta 1919 gasilcem namenil sledeče besede: »Gasilca ne dela blesteči kroj, temveč čut ljubezni do človeštva, čut ljubezni do svojega bližnjega, čut ljubezni do naroda in do svoje domovine.« Preprost zapis, pa vendar je v njem skrita vsa poanta gasilskega dela. Najpomembnejša beseda v imenu naše organizacije je beseda prostovoljno, ki da tej nesebični organizaciji poseben čar, ki v času, ko je materializem na pohodu, še vedno deluje po stari lepi medčloveški navadi.

Danes šteje naše društvo 100 članov, od tega so 4 članice. Imamo 33 mladincev. Organizirane imamo gasilske trojke na Studenem, v Smolevi, Podlonku, na Prtovču ter Martinj Vrh. To je prav zagotovo garancija, da bo prostovoljno gasilsko društvo delovalo še naprej, da bo zagotavljalo požarno varnost, kolikor je v njegovi moči. Organizacija društva je ob 110-letnici sledeča: Damjan Mohorič – predsednik, Boštjan Demšar – podpredsednik, Matjaž Lotrič – tajnik, Janez Kamenšek – blagajnik, Miloš Kamenšek – poveljnik, Klemen Šmid in Tone Šolar – podpoveljnika, Sebastjan Kamenšek in Simon Mravlja – mentorja mladine, France Žaberl in Blaž Vrhunc – nadzorni odbor.

Predstavitev društva:

- 1.) PGD Železniki ima prostore v Industrijski coni Alples na Češnjici, v predelanih avtomehaničnih delavnicah.
- 2.) PGD Železniki je vključeno v Gasilsko zvezo Škofja Loka, ki skupaj šteje 26 prostovoljnih gasilskih društev ter 4 prostovoljna industrijska gasilska društva. Naše gasilsko društvo je osrednje gasilsko društvo v občini Železniki in spada po kategorizaciji Gasilske zveze Slovenije v 3. kategorijo (od 5-ih). Prostovoljno gasilsko društvo Železniki ima približno 25 operativnih gasilcev.
- 3.) Sistem alarmiranja: glede na tihi sistem alarmiranja (prošenje pozivnikov, sms sporočila), ki velja v Občinskem gasilskem poveljstvu Železniki, PGD Železniki sodeluje pri vsaki intervenciji v Občini Železniki, torej pokriva 6 krajevnih skupnosti, 29 naselij, v skupni površini 163 km² s približno 7000 prebivalci.

operativni gasilci

4.) Delo z mladimi: V letu 2006 smo začeli z načrtnim delom z mladimi. V društvu je 5 mentorjev mladine, 2 se z njimi ukvarjata aktivno. Trenutno imamo vpisanih 33 mladih gasilcev v starosti 7-12 let. 6 mladih gasilcev je tudi mladincev (starost 16 let).

5.) Tehnična opremljenost društva:

- PV ... poveljniško vozilo LADA Niva,
- GV-1 ... gasilsko vozilo Iveco 4x4,
- AC 5000 ... Avtocična TAM 190,
- GVC 16/25 ... Gasilsko vozilo cisterna MAN 280,
- 10 izolirnih dihalnih aparatov,
- 21 varnostnih oblek,
- motorna črpalka Rosenbauer in Ziegler,
- agregati 5,5kW (3-f), 3kW (1-f),
- blatna črpalka Honda,
- potopne črpalke...

Prihodnost:

Zavedati se je potrebno, da celotno gasilstvo ne samo v Železnikih ampak tudi drugod po Sloveniji večinoma temelji na prostovoljstvu. Po našem mnenju je potrebno to tradicijo ohranjati, saj prostovoljna gasilska društva še vedno zagotavljajo pretežen, stalen, učinkovit in hiter odziv v katerikoli nesreči, za katero so le-ta usposobljena.

Lokalna skupnost se bo morala zavedati, da so vsa gasilska društva del nje in definitivno ne proti njej. Res je, da so gasilska društva svoje pravne osebe, vendar delujejo predvsem v korist lokalne skupnosti in njenih prebivalcev.

V PGD Železniki se ne moremo strinjati s prepričanji občine, da vire financiranja morajo gasilska društva pretežno zagotavljati sami. Vsi gasilci delo opravljamo prostovoljno, v to delo vložimo svoj prosti čas in trud. Ne glede na to, da imata zakonodajna in izvršilna oblast do nas skoraj enake zahteve kot do poklicnih enot, smo prostovoljni gasilci nenazadnje samo ljudje z družinami, ki pa imamo v sebi občutek za pomoč ljudem v stiski. Zato v prihodnosti pričakujemo, glede na to, da gasilci za varnost občanov vložimo svoj trud in čas, da večinski delež financiranja in pogoje za delovanje gasilske organizacije zagotovi lokalna skupnost.

vaja

Prihodnost društva vidimo samo:

- če bomo zagotavljali stalen razvoj članstva,
- če bomo načrtno delali z nasledniki,
- če bomo zagotavljali novo, sodobno opremo,
- in če bomo uspeli vse to nekeje izvrševati.

Težave:

Največja težava, ki naše društvo tare že od same ustanovitve naprej, je izgradnja modernega in tehnološko primerne gasilskega doma. Gasilci v Železnikih so se težave ves čas zavedali, zato so že v sedemdesetih letih minulega stoletja začeli iskati lokacijo za ustrezen gasilski dom. Žal do sedaj lokacije za gasilski dom še nismo našli. Mislim, da je že skrajni čas, da k rešitvi pristopimo vsi vpleteni: občina, krajevna skupnost in gasilci. Smo pa mnenja, da začasno urejene avtomehanične delavnice, na neprimerni lokaciji, niso tisto, kar potrebujemo. Gasilci niso nikoli, čeprav je bilo velikokrat zelo hudo, klonili in tudi mi ne bomo. Prepričani smo v svoje plemenito poslanstvo, to pa je pomoč sočloveku kadar jo le-ta potrebuje. To poslanstvo so, smo in bodo gasilci vedno z zavzetostjo opravljali. To je bilo in bo naše vodilo. Gasilski dom v Železnikih je potreben, že zaradi geografske lege mesta. Če organizacije, kot smo gasilci ter ostali reševalci, ne bomo imeli pogojev za normalno delo in delovanje, bo tudi učinek pomoči temu primeren.

vozilo GVC-16/25

Gasilci pa navsezadnje nismo samo „gasilci“. Vidite nas lahko tudi, ko pomagamo na prireditvah, pri postavljanju stojnic, miz, klopi, čiščenju kanalov meteornih vod, prevozu pitne vode... Skratka, dejavni smo v lokalnem okolju, kar pa je bistvenega pomena.

Septembra bo minilo leto dni od največje intervencije v zgodovini Prostovoljnega gasilskega društva Železniki. Lahko rečem, da smo v tej naravni katastrofi vsi gasilci svoje delo opravili po svojih najboljših močeh. Najbolj pomembno je, da smo se tudi nekaj naučili. Gre za spoznanje, da je organizirano gasilstvo temelj zaščite in reševanja ljudi ter premoženja. Lahko zatrdim, da bomo gasilci PGD Železniki v prihodnosti še naprej delovali po svojih najboljših močeh in v korist vseh v občini Železniki.

Naj zaključim s starim gasilskim pregovorom: *Sovraštva ne gojimo, poznamo le pomoč, pomagat prihitimo, naj bo dan al' temna noč!*

NOGOMETNI

KLUB ŽELEZNIKI

Adi Pegam

»Konec tedna je v Železnikih dolgcajt.«
 »Smiljan, kok to misliš?«
 »Ja, ni fuzbala«

Pred letom dni je bila odigrana zadnja nogometna tekma v Njivci. Nato se je zgodilo. Ni igrišča, ni treningov, ni ničesar. Vse tekme gostujemo. NK Ločan brezplačno odstopi svoje igrišče kadetski ekipi, da na njem igrajo domače tekme. Vedno ista vprašanja otrok: »A bomo kmal doma igral? Pomlad pa sigurn, ane?«
 Pomladi nam NK Luša uredi svoje igrišče za treninge članske in kadetske ekipe. Fantje, hvala.

Sedaj se je začelo premikati tudi na našem domačem igrišču. Avgusta so se pričela zaključna dela na novi slačilnici. Končana bodo v sredini septembra.

28. avgusta bo izbran še izvajalec del za igrišče. Dela naj bi stekla 12. septembra in bila končana v oktobru.

Umetna trava. Sprašujete se, zakaj umetna trava?

Predstavniki Elana Invente, Slovenija športa in Domo sports and Leisure Grass so predstavili finančna projekta za naravno in umetno travo. Razlike v ceni med njima praktično ni. Prednosti umetne trave pred naravno pa so prevladale. Naj jih naštejemo:

Takoj, ko je podlaga na igrišču narejena, je že možno igranje. Na naravni travi bi na igranje čakali še najmanj leto dni.

Možnost treninga na umetni travi je ob vsakem vremenu. Na naravni travi treningi v deževnem vremenu odpadejo. Jasno, nimamo

v Poreču z novimi dresi

začetna dela na fasadi

mojster Igor

pomožnega igrišča. Tekme v dežju so igralno površino spremenile v njivo.

Takoj, ko skopni sneg, so možni treningi. Ob topli zimi že januarja.

Ne bo več blatnih »cunj«. Manj dela za mamice.

Življenjska doba umetne trave je najmanj 20 let. Ta trava se reciklira.

Ste vedeli, da so v Moskvi junija 2007 odigrali prvo tekmo kvalifikacij za EURO 2008 med Anglijo in Rusijo na umetni travi?

Na nogometnem igrišču bo narejena tudi predpriprava za razsvetlavo. Pomladi bomo postavili še reflektorje. Zgodaj pomladi in pozno jeseni, ko je dan krajši, so bile včasih na igrišču istočasno tudi po tri ekipe. Šestdeset otrok na igrišču, si predstavljate? Težko delo za trenerje. Z razsvetlavo bo ta problem rešen, kvaliteta treningov bo boljša.

Za zaključek pa: Naj bo še tako hudo in črno, *always look on the bright side of life.* (Monty Python)

SREČANJE

ROVN - MOJ PARK SELCA - 28.06.2008

Športno sodelovanje med podjetji v naši občini traja že od leta 2002, in sicer se ekipe posameznih podjetij pomerijo v različnih disciplinah. To so: nogomet na travnatem igrišču, street ball, tenis, pikado, streljanje z zračno puško, odbojka na mivki-moški in odbojka na mivki-ženske. Na ŠPORTNEM SREČANJU, kot smo to tekmovanje poimenovali, so letos sodelovale ekipe: Alpes, Domel, Niko, Indramat, KŠSD, podjetniki pod okriljem Občine Železniki in Obrtne zbornice Škofja Loka ter zunanji. Samo srečanje je postreglo z zanimivimi boji na športnih igriščih, največji pomen srečanja pa je druženje športnih rekreativcev, ki so zaposleni na različnih področjih.

Športno srečanje je lepo uspelo in vsi upamo, da se bodo takšna športna druženja nadaljevala tudi v prihodnje, predpogoj za uspeh organizacije pa je podpora podjetij in občine. Na tem mestu se še enkrat zahvaljujemo vsem, ki so kakorkoli pripomogli k uspehu prireditve, torej vsem udeleženiim podjetjem kot tudi posameznim športnim navdušencem po podjetjih. Športno društvo Selca bo še naprej skušalo organizirati takšne ali podobne športne prireditve. Tudi naša ekipa, ekipa podjetja DOMEL, je na letošnjem Športnem srečanju dosegla lepe rezultate.

Aleksander Volf

REZULTATI:

NOGOMET

- 1. mesto Indramat
- 2. mesto Zunanji
- 3. mesto Domel I. ekipa
- 5. mesto Domel II. ekipa

STREETBALL

- 1. mesto Zunanji
- 2. mesto KŠSD I. ekipa
- 3. mesto Podjetniki
- 4. mesto Domel

PIKADO

- 1. mesto Podjetniki I. ekipa
- 2. mesto Niko
- 3. mesto Zunanji I. ekipa
- 4. mesto Domel II. ekipa

ODBOJKA ŽENSKE

- 1. mesto Podjetniki
- 2. mesto Domel II. ekipa
- 3. mesto Indramat
- 4. mesto Domel I. ekipa

ODBOJKA MOŠKI

- 1. mesto Zunanji III. ekipa
- 2. mesto Domel IV. ekipa
- 3. mesto KŠSD I. ekipa
- 7. mesto Domel III. ekipa
- 12. mesto Domel II. ekipa
- 15. mesto Domel I. ekipa

	Nogomet	Street ball	Tenis	Pikado	Odbojka M	Odbojka Ž	Streljanje	SKUPNO
1. ZUNANJI	60	60	70	40	70	0	40	330
2. DOMEL	50	30	40	30	60	40	60	310
3. PODJETNIKI	50	40	20	60	30	50	50	300
4. INDRAMAT	70	20	60	0	20	30	20	220
5. NIKO	30	0	10	50	40	20	10	160
6. KŠSD	10	50	50	10	50	10	0	150
7. ALPLES	20	10	30	20	10	0	40	130

STRELJANJE

- 1. mesto Branko Košir
- 2. mesto Boris Kejžar
- 3. mesto Borut Fejfar
- 4. mesto Petra Dobravec
- 5. mesto Renato Štenkler
- 6. mesto Štefan Sakelšek
- 10. mesto Matevž Lotrič

TENIS

- 1. mesto Aleš Cankar
- 2. mesto Robert Ozanič
- 3. mesto Lado Hašič

DOMEL®

Ustvarjamo gibanje

Elektromotorji in gospodinjski aparati, d.d.

Otoki 21, 4228 Železniki, Slovenija

<http://www.domel.com>

info@domel.com

Domel je v izvoz usmerjeno podjetje z 900 zaposlenimi. Pod našim okriljem deluje tudi podjetje Tehnica iz Železnikov. Naša glavna dejavnost je sesalni program, vzporedno pa še program za avtomobilsko industrijo, prezračevalno tehniko, laboratorijski in tehtalni program.

K sodelovanju vabimo sodelavce (m/ž) za delovna mesta:

1. SAMOSTOJNI KONSTRUKTER 2. SAMOSTOJNI RAZISKOVALEC

Z izobrazbo (za k posameznemu delovnemu mestu najmanj):

1. Univerzitetni diplomirani inženir strojništva
2. Univerzitetni diplomirani inženir fizike, elektrotehnike ali strojništva

Splošne zahteve:

- aktivno znanje angleškega in/ali nemškega jezika,
- uporabniška računalniška znanja v okolju Windows,
- samostojnost, kreativnost, samoiniciativnost,
- sposobnosti za delo v timu ter pozitivna naravnost pri izvedbi nalog in doseganju zastavljenih ciljev
- zaželeno so izkušnje iz projektnega vodenja

Opis del oziroma dodatne zahteve:

Pod točko 1.:

- konstruiranje elektromotorjev in pihal
- prednost pri izbiri imajo kandidati, ki obvladajo programsko opremo ProENGINEER
- zaželeno poznavanje delovanja elektromotorjev in turbo strojev
- izdelava tehnične dokumentacije, sodelovanje pri razvoju tehnoloških procesov ter sodelovanje pri lansiranju izdelka v proizvodnjo

Pod točko 2.:

- raziskave na področju sistemov gorivnih celic, sistemski inženiring, uvajanje novih tehnologij, analiza obratovanja
- prednost pri izbiri imajo kandidati, ki imajo poznavanje tehnologije gorivnih celic
- zaželeno poznavanje varnostnih standardov
- vključitev v projektno skupino z možnostjo podiplomskega študija.

Bodoči sodelavci lahko pričakujejo dinamično in ustvarjalno okolje z možnostjo napredovanja in osebnega razvoja, stimulatívno nagrajevanje. K sodelovanju vabimo tako izkušene kandidate s prakso, kakor tudi kandidate začetnike, ki so še zaključili šolanje.

Vašo pisno prijavo z življenjepisom pričakujemo na naslov:

**DOMEL, Elektromotorji in gospodinjski aparati, d.d. Otoki 21, 4228 Železniki
ga. Meta Habjan**

Tel.: 04 51 17 140, Fax: 04 51 17 122

E-mail: meta.habjan@domel.com